

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto IX.

Ljubljana, 24. junija 1937

Štev. 25.

Posmrtno hvalisanje je eden izmed vzrokov, da je zgodovina tako lažniva.

Tit Livij,
starorimski zgodovinar

Danes:

10 strani

CAMILLE CHAUTEPS,
novi predsednik francoske vlade

V Ljubljani, 23. junija.

In spet so Francozi doživeli odstop svoje vlade, že stote, odkar imajo tretjo republiko (od l. 1871.): socialistični ministrski predsednik Léon Blum je komaj dober teden dni po veseli proslavi prve obletnice svoje vlade odstopil pod pritiskom nezadovoljnega senata.

Če primerjamo dolgotrajno vladavino Blumove vlade s povprečjem tretje republike, slika se ni preveč slaba za Bluma: pred njim je prišlo na vsakega izmed njegovih 99 prednikov petih osem mesecev vladanja, na Bluma torej za dobrih 50% več od tega povprečja. Tudi primerjava s 35 povojnimi kabineti od januarja 1920 (po odstopu Georges-a Clemenceauja) Léonu Blumu ni v sramoto: kajti samo druga in tretja Poincaréjeva vlada sta bili daljši od njegove (15. I. 1922 do 29. III. 1924 in 23. VII. 1926 do 11. XI. 1928), Brianda (16. I. 1921 do 15. I. 1922) in Lavalja (27. I. 1931 do 13. I. 1932) je pa Blum celo pustil za seboj.

Toda ta »dolgoživostni uspeh« dočerašnjega francoskega ministrskega predsednika znatno skopni spričo velike, vladanja zmogljive večine, s katero je Blum razpolagal v poslanski zbornici; saj je imel skupaj z radikali in komunisti toliko mandatov, da so mu nekateri prerokovali neogroženo vladanje čez štiri leta, t. j. do konca sedanje zakonodaje. Prišlo je pa drugače.

Léon Blum se je spotaknil ob senatu, t. j. tisti ustanovi, ki menda nikjer na svetu ne igra tako izrazito svoje prave vloge korektiva in rešeta za zbornične sklepe kakor baš na Francoskem. Ljudska fronta, ki vlada v poslanski zbornici, ima tudi v senatu večino, le da imajo tamkaj radikali večjo besedo. In glej: baš radikali so se skup z opozicijo uprli Blumovi zahtevi po izrednih finančnih pooblastilih in pritiskali Bluma ob zid. Zakaj? Ker so sili ljudske fronte? Ker si žele spet desničarske vlade?

O, ne. Le to je, da sede v senatu večidel zreli, nasičeni starejši možje, ki so si že vsi utegnili spraviti na stran sadove svojega dolgega plodonosnega dela — kar se pri vseh poslancih se ne da trditi, posebno kajpada pri mlajših — in jim zato seveda ni vseeno, ali vrednostni papirji rasejo ali padajo, ali se frank čvrsto drži, ali so državne finance zdrave ali ne. Da je ta njihova zasebna skrb hkratu tudi skrb za splošni blagor, je v državi, kjer je tako zelo razvit srednji stan in v njem smisel za varčevanje in »rentee«, skoraj samo po sebi razumljivo.

Stvar je torej na kratko tale: Ko je Léon Blum lani v juniju prišel na vlado, je brez odloga za-

čel izvajati svoj program. Ko je letos v juniju odšel, je bil ta svoj program v znatni meri izvedel, v blagor in korist delovnega stanu, najsi bodo to že ročni delavci ali uradništvo. Francoski nameščenec pred Blumom ni smel niti sanjati n. pr. o plačnem dopustu — torej o stvari, ki se zdi nam v Srednji Evropi kar sama po sebi umevna. Francoski delavec je do junija 1936 poznal 40urni teden samo kot lepe, a zanj neizpolnjive sanje. Navedli smo samo dve najbolj vidni med neštetiimi socialnimi reformami, ki jih je izvršila Blumova vlada, da si bodo naši bralci ustvarili nepristransko sliko o njenem ustvarjalnem delu. (Da se je n. pr. 40urni teden izpridil v 5-dnevni teden, ni toliko kriva Blumova vlada, ki se zdi nam v Srednji Evropi kar sama po sebi umevna, Francoski delavec je do junija 1936 poznal 40urni teden samo kot lepe, a zanj neizpolnjive sanje.)

Blumova vlada je hotela to kočljivo nalogo rešiti sama, brez nadelnega vikanja in kritikovanja poslancev in senatorjev in nato šele, čez kak dva meseca, predložiti svoje sklepe parlamentu v odobritev. V ta namen je vlada prosila narodno zastopstvo za pooblastilo, da bi smela urediti finančni problem v določenem, po parlamentu vnaprej dovoljenem okviru. Poslanska zbornica je ta pooblastila izglasovala, senat je pa hotel znatno utesniti njihov okvir.

Blum na to ni maral pristati in je rajši odstopil.

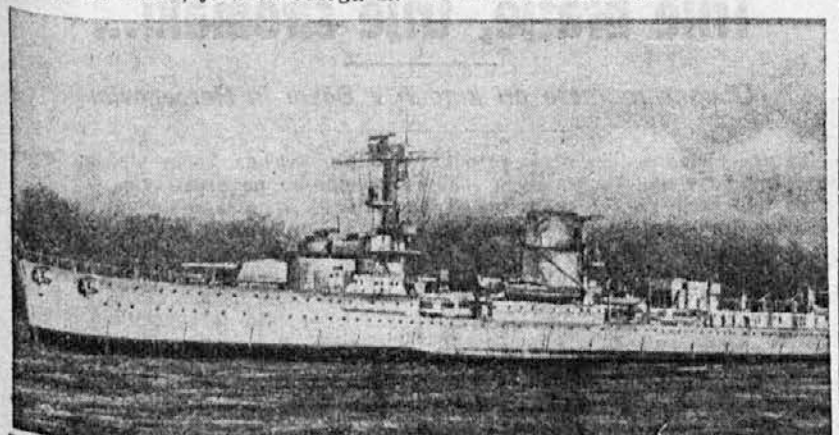
Novo vlado je sestavil dosednji državni minister v Blumovi vladi in že dvakratni premier, ugledni radikalski voditelj Camille Chautemps. Ker je v sedanjem parlamentu dela zmožna samo levičarska vlada, se seveda tudi Chautempsov kabinet naslanja na ljudsko fronto.

Da to tudi na zunanji pokaže, je vzel novi predsednik v svojo vlado do malega iste ministre, kakor so bili v Blumovi vladi — le daritveno jagnje, t. j. finančnega ministra, je moral kajpada položiti senatu na oltar.

Ko to pišemo, nam prihaja v spomin ljubka zgodba, ki smo jo prav te dni brali v pariških listih.

Léon Blum pošilja svojo obleko likat h krojaču Henchozu. Ko je pred nekaj dnevi segel v žep svojega lepo zlikanega suknjica, je ves začuden našel v njem preganjen listič. Razgrnil ga je in bral:

»Nameščenec tvrdke Henchoz prosijo, da bi smeli obleke vaše ekselence zastoj likati. Zahvaljujejo se vam, gospod predsednik, za plačani dopust in za 40urni teden.«

Nemška križarka »Leipzig«, ki jo je baje obstreljevala valencijska torpedovka: zaradi tega incidenta je Neurath odpovedal obisk v Londonu.

Razgled po svetu

Francozi so spet dobili novo vlado

Senat je strmoglavil Léona Bluma zaradi čedalje večjega državnega primanjkljaja.

Zakaj je mislil Neurath priti v London in zakaj se je tako na lepem premislil

govih ust drugačne, oholejše besede: dokler ne bodo nacionalisti izvajali popolne zmage, dotlej ne more biti niti govora o ukinitvi sovražnosti. Odkrito povemo: bali smo se, da bo tako prišlo. Ne morda kot prijatelji republikancev; že nekajkrat smo tehtno podčrtali, da je naša naloga in dolžnost, nepristransko informirati svoje bralce o dogodkih po svetu. Toda še tako navdušen Francov pristav bo moral priznati, da je nacionalistični general imel zdaj, po zavzetju Bilbaa prelepo priložnost, ponuditi preko nevtralecev roko svojemu hrabremu nasprotniku in si tako pridobiti neveljive zasluge za končanje bratomornega klanja.

Vojna gre torej dalje in ni ji videti konca. Po najnovejših na-

govih ust drugačne, oholejše besede: dokler ne bodo nacionalisti izvajali popolne zmage, dotlej ne more biti niti govora o ukinitvi sovražnosti. Odkrito povemo: bali smo se, da bo tako prišlo. Ne morda kot prijatelji republikancev; že nekajkrat smo tehtno podčrtali, da je naša naloga in dolžnost, nepristransko informirati svoje bralce o dogodkih po svetu. Toda še tako navdušen Francov pristav bo moral priznati, da je nacionalistični general imel zdaj, po zavzetju Bilbaa prelepo priložnost, ponuditi preko nevtralecev roko svojemu hrabremu nasprotniku in si tako pridobiti neveljive zasluge za končanje bratomornega klanja.

Vojna gre torej dalje in ni ji videti konca. Po najnovejših na-

govih ust drugačne, oholejše besede: dokler ne bodo nacionalisti izvajali popolne zmage, dotlej ne more biti niti govora o ukinitvi sovražnosti. Odkrito povemo: bali smo se, da bo tako prišlo. Ne morda kot prijatelji republikancev; že nekajkrat smo tehtno podčrtali, da je naša naloga in dolžnost, nepristransko informirati svoje bralce o dogodkih po svetu. Toda še tako navdušen Francov pristav bo moral priznati, da je nacionalistični general imel zdaj, po zavzetju Bilbaa prelepo priložnost, ponuditi preko nevtralecev roko svojemu hrabremu nasprotniku in si tako pridobiti neveljive zasluge za končanje bratomornega klanja.

Vojna gre torej dalje in ni ji videti konca. Po najnovejših na-

Léon Blum bere žurnalistom sklep o odstopu svoje vlade.

Blum na to ni maral pristati in je rajši odstopil.

Novo vlado je sestavil dosednji državni minister v Blumovi vladi in že dvakratni premier, ugledni radikalski voditelj Camille Chautemps. Ker je v sedanjem parlamentu dela zmožna samo levičarska vlada, se seveda tudi Chautempsov kabinet naslanja na ljudsko fronto.

Da to tudi na zunanji pokaže, je vzel novi predsednik v svojo vlado do malega iste ministre, kakor so bili v Blumovi vladi — le daritveno jagnje, t. j. finančnega ministra, je moral kajpada položiti senatu na oltar.

Po padcu Bilbaa

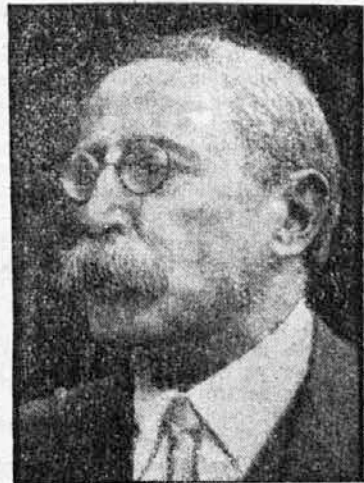
Baskovska prestolnica je torej v Francovih rokah. Nihče ne vpraša, kako so jo nacionalisti zavzeli; ali so Španci sami prispevali levji delež ali tuji prostovoljci; ali so jo osvojili z lastnim smodnikom, tanki in bombniki, ali ne. Svet sodi dandanašnji samo uspeh, in ta se generalu Francu nikakor ne da odreči. Za Malago je Bilbao drugi triumf nacionalistov — če nalašč prezremo Badajoz žalostnega spomina. Madrida sicer oba skup se zmerom ne odtehtata, toda republikanci naj se zavedajo, da je to zanje kaj jalova tolažba. Kajti tisti dan, ko se bo Francu posrečilo podjarmiti ves baskovski narod do zadnjega moža, tisti dan se bo neizogibno začela pisati usoda tudi Madridu — če se dotlej vendarle ne sporazumejo evropske velesile in ne napravijo konca državljanski vojni na Španskem.

Zadnjič, tik pred padcem Bilbaa, smo se spomnili Francovih besed: kakor hitro bo baskovska prestolnica v njegovih rokah, bi bil pripravljen na pogajanje za sklenitev premirja. Te dni smo brali iz nje-

cionalističnih poročilih je Franco prodiral baje že 30 km zahodno od Bilbaa. Republikanci okoli Madrida, na Guadalajari, pri Huesci in pred Granado se pa ne ganejo. Primanjkuje jim za ofenzivno prepotrebni topov, tankov, letal. Francozi so neznanski birokrati. Čeprav dan za dnem iznova doživljajo rezultate vzlic nadzorstvu na Špansko vtihotapljenih granat, strojnici in bombnikov, se sami pošteno drže duha in črke sprejetih obveznosti: francosko-španska meja je za take reči zaprta. Človek bi se odkril pred tolikšno poštenostjo... ko bi le vedel, ali je ta birokratska vršina naši stari in izmučeni, pa zraven tolikanj pokvarjeni Evropi še kaj v korist..

Pretrsljiv intermezzo:

Ko je 500 baskovskih otrok, spravljenih v taboriščih pri Southamptonu, slišalo po radiu, da je Bilbao padel, so od neznane groze vsi zbežali v okoliške gozdove. Moral so male siromačke iskati s plamenicami pozno v noč, preden so jih spravili nazaj v taborišče. Oko-

LÉON BLUM,
odstopilši predsednik in novi podpredsednik francoske vlade

li 150 so jih pa našli šele drugi dan, vse drgetoče in preplašene.

Neki zdravnik je povedal, da je nesrečne begunčke očitno obšla kolektivna blaznost, ko so slišali novice o padcu Bilbaa...

Neurath v London general Beck v Pariz

Vse je bilo že lepo pripravljeno: nemški zunanji minister pride na obisk v London, načelnik nemškega generalnega štaba general Beck se odpelje v Pariz — nato bosta pa nemška gosta zamenjala vlogi; tako bi se v nekaj dneh z osebnimi stiki do malega nevtralizirala elektrika, ki se je zadnja štiri leta nabirala na meji med Nemčijo in Zahodom.

In je spet nekaj vmes prišlo, incident, ki ga ni nihče pričakoval: nemško bojno ladjo »Leipzig« je baje napadla neka valencijska torpedovka in streljala vanjo, čeprav je ni zadela. »Baje« smo rekli zato, ker tega incidenta živ krst ni videl in ker ni na nemški ladji niti sledu takega obstreljevanja. Ne bi bilo torej izključeno — vsaj teoretsko — da so si Nemci iz bogve kakšnih razlogov ta incident na lepem izmislili. Gotovo je le to, da zahteva zdaj Berlin sankcije in da »so Neurathov obisk v Londonu odpovedali, češ da mora zunanji minister zaradi napetega zunanje-političnega položaja ostati v Berlinu.

V Londonu so zaradi odpovedi nemškega obiska hudo užaljeni. Pravijo, da tako ugodne priložnosti za prijateljske pogovore med Angleži in Nemci že štiri leta ni bilo. London je bil pripravljen pozabiti, da je Berlin leta 1935 sporočil angleškemu zunanjemu ministru Simonu, ko se je odpravil v Berlin, naj pride šele čez teden dni. Pripravljen je bil pozabiti, da je Neurath februarja 1936 objubil v Londonu, da se Nemčija ne bo dotaknila ločarske pogodbe — natanko štiri tedne nato so pa nemški vojaki vkrakali v Porenje. Pripravljen je bil pozabiti netaktnost nemškega londonskega poslanika v Ribbentropu, ki na angleško noto mesece in mesece ni odgovoril. Pripravljen je bil naposled pozabiti bombardiranje Almerije — zato je pa doživel novo berlinsko netaktnost.

Kakšno nalogo sta imela prav za prav nemška obiska v zahodnih prestolnicah?

Če smemo verjeti navadno dobro poučenim »Guevri«, sta bila oba dogodka v zelo tesni zvezi. Nemčija je zadnje mesece, posebno po izglasovanju ogromnih novih obo-

Nadaljevanje na 2. strani

Lepi zobe,
čist dih z

Odol

NEGO ZOB

(L83)

Je oznaka še bolj izpolnjenega ODOLA, katerega antiseptično delovanje je še v večji meri zvišano. Bakteriološke in klinične preiskave so znanstveno dognale, da ODOL uničuje bakterije.

Kronika preteklega tedna

Ljubosumnost in čebele

Kako se je iznajdljiva kmetica maščevala nad svojim možem

Stara Kanjiža, sredi junija. Poljedelec Jovan Salkan se je bil poročil s prikupno, a ljubosumno Rozalijo. Zakon je bil srečen vse dotlej, dokler ni začela Rozalija dvomiti o zvestobi svojega moža. Ta ljubosumnost ni bila neutemeljena, kajti Salkan se je bil zares zagledal v neko mlado sosedo. Prijatelj in domači so Rozalijo večkrat dejali, naj na moža malo bolje pazi.

Da bi se o vseh sumničljivih in obrekovanih sama prepričala, je Rozalija nekega dne rekla svojemu možu, da gre v Staro Kanjižo prodajati jaja in perutnino. V resnici pa ni šla, ampak se je skrila pri neki sosedici in odondod gledala na pristavo. Čez nekaj časa je opazila, da so se vrata odprla in da je nekdo stopil v Jovanovo sobo.

Rozalija ni nič pomišljala: pograbil je prvi kol, ki ji je prišel pod roko, in zdirljala z njim na pristavo. Zahtevala je od moža, da ji odpre vrata. Ker pa ni hotel odpreti, jih je Rozalija s sekiro razbila. Vdrla je v

sobo in našla moža na postelji — samemga. Prišlo je do prerekanja in mož je hotel ženo prepričati, da je v zmoti. Tedaj je pa Rozalija na možovo nesrečo zapazila poleg postelje žensko copato. Vsa divja je pograbila neko vrvo, zvezala z njo moža, ga odpeljala na dvorišče in pahnila med čebele, da so ga opikale po obrazu in životu. Ves otelek je tedaj Jovan priznal svoji ženi, da je bila pri njem res ona brhka sosedova vdova, a ne na ljubezenskem sestanku, temveč zgolj po opravih. Ko sta slišala, da prihaja Rozalija, je Jovan, da ne bi žena kaj podvomila, spustil sosedo skozi okno ven, copate si je pa pridržal, da ne bi vdova z njimi preveč ropotala in se izdala.

Ko je mož vse priznal, ga je Rozalija rešila čebel in ga občila z vodo in kisom, da mu bo zabuhli obraz splahnel.

Kako bi neki izgledali nezvesti možje, če bi jih njihove žene za kaznen postavile med roj čebel?

(Vremeč, Beograd.)

Nj. Vel. kralj Peter II. je z odličnim uspehom in odličnim vedenjem končal IV. razred realne gimnazije in je tako oproščen nižje tečajne skušnje. Ob tej priliki je bila na dvoru na Dedinju slovesna služba božja, ki so ji prisostvovali kraljevi namestniki, Nj. Vel. kraljica Marija in drugi dostojanstveniki. Po službi božji so mladem kralju vsi prisotni čestitali.

Ker ji je oče prepevala sprehanje po promenadi, je 17letna Fanika Corakova iz Belišča pri Osijeku popila 1 deciliter solne kisline, ki jo je zmešala z močno raztopino kamene sode. Nesrečna mladenka je umrla kljub vsemu prizadevanju zdravnikov, da bi ji rešili življenje.

Že drugič je strela zažgala hišo vinogradnika Antonu Kolarju v vasi Moti pri Ljutomeru. Škodo cenijo na 80.000 dinarjev. Med strašno nevihto, ki je te dni divjala v okolici Ljutomer, je padala kakor oreh velika toča in prizadejala vinogradnikom ogromno škodo.

Da ga smrt ne mara, je večkrat tožil 80letni profesor Simun Pirodič iz Zagreba. Dobival ni nikake pokojnine in je živel v veliki stiski. Te dni so ga našli obešenega v njegovi spalnici.

Zaradi nesrečne ljubezni je 17letna Angela Vitkovičeva v Zagrebu popila te dni večjo količino solne kisline. V zelo resnem stanju so jo pripeljali v bolnišnico. — Iz istega vzroka je tudi 19letna Uršula Lovrenčičeva iz Zagreba popila precejšnjo količino očetne kisline. Tudi njeno stanje je zelo resno.

V Dravo je te dni skočila v Mariboru 17letna Ana Novakova iz Maclica pri Ptuj, ki je v Mariboru dovršila trgovski tečaj. Tok je mladenko nesel proti neki gostilni, kjer jo je opazil gostilničarčin brat G. Dabinger. Sel ji je s čolnom na pomoč in jo rešil v zadnjem trenutku. Vzrok poskušnega samomora je neznan.

Vlomilec je na mizi pustil zlato veržico. Te dni je vlomil v stanovanje Jakoba Levija v Sarajevu neznan vlomilec in pretaknil vso hišo. Ker ni ničesar našel, je pustil na mizi svojo zlato veržico.

Narodna banka objavlja naslednje odkupne cene za zlatnike: Za en napoleonor (20 zlatih frankov) plača 298'50 dinarjev, za zlatnik 20 avstrijskih kron 313'40 dinarjev, za zlatnik 10 dolarjev 774'20 dinarjev, za zlati angleški funt 339'70 dinarjev, za zlatnik 20 nemških mark pa 368 dinarjev.

Ker mu je ušel jetnik, se je ustrelil orožnik Simo Veselinović. Naročil je taksi, da ga odpelje v vasi Natkovače pri Sarajevu, in si sploh pognal v srce dva strela. Ranjenec so prepeljali v bolnišnico v Sarajevu. Veselinović je zapustil oporoko in tri poslovilna pisma. V enem pismu pravi, da gre v smrt zaradi tega, ker je omadeževana njegova službena čast.

Moje sree je zdaj mirno. Maščevanje je končano. Delajte z menoj kar hočete, je pred nekaj dnevi dejal kmet Juro Španović orožnikom v Petrinji (Bosna). Pred kratkim se je v neki gostilni v vasi Dragotinju sprl z zelo uglednim gospodarjem Nikolo Teodorovićem. Ta ga je pretepel, da je moral tri tedne ležati v bolnišnici. Zaradi tega ga je Španović pred nekaj dnevi počakal oborožen s puško in samokresom in ga je ustrelil. Teodorović je umrl, Španović se je pa sam prijavil orožnikom.

Pametna gospodinja ne zbira dolgo... Ona ve iz svoje skušnje, kaj hoče in je nepodkupljiva, če se gre za to, da brani svoje mnenje. Že štirje rodovi gospodinj so ostali zvesti Schichtovemu milu Jelen, ker to dobro milo temeljito pere perilo in ga pri tem varuje. Negovano perilo, ki se zdi vedno kot novo, če je oprano in zloženo v omaro, je ponos vsake pametne gospodinj, ki pere svoje perilo samo s preizkušenim Schichtovim milom Jelen.

Življenje si je hotel vzeti te dni zagrebški maturant Mirko Čubranić. Delal je že drugič maturo in je hotel delo naloge prepisati, pa ga je profesor dobil in ga opozoril. Ker se je pa mladenič bal, da ga zaradi tega ne bi pripustili k ustni maturi, je šel v stranišče in si tam prerezal žile na levi roki. Nesrečnega mladeniča so prepeljali v bolnišnico. Čeprav je njegovo stanje zelo resno, upajo zdravniki, da bo okrevalec.

Utonila je v nezavarovanem požarniku Jački v Logatcu te dni Sletna Bernardka Žustova. Deklica je šla nabirati jagode. Ker so lani okoli požarnika posekali dreve, je bilo lelo tamkaj vse polno jagod. Pri nabiranju ji je spodrsnilo in je padla čez skale v požarnik. Dve deklici, ki sta videli, kaj se je zgodilo, sta hiteli obvestiti vaščane, ki so nesrečno Bernardko potegnili iz vode, žal že mrtvo.

Ker ji je krava padla v prepad in poginila, se je te dni obesila v Vrbovcu pri Prijepolju (Srbija) Obrenja Karuga. Skupaj s svojo sestro Risto sta si s prihranki kupili kravo in nekaj ovac, ki jih je Obrenja vedno pasla. Kravo je imela posebno rada in njenega pogina ni mogla preboleti.

Blizu Dubrovnika je pred nekaj dnevi pristalo novo trimotorno letalo, ki ga je družba »Aeroput« nabavila v Ameriki, da bo opravljalo redni letalski promet na progi Dubrovnik—Sarajevo—Zagreb—Beograd. Pilot Strizevskij, ki je vodil letalo, je na njem razobesil svetlo zastavo, ki so mu jo poklonili naši izseljenci v Los Angelesu.

Priče so me obsodile, ker je bila vsa vas proti meni, je vzkliknil Arnavt Soko Bajramović, ki ga je ondan sodišče v Kosovki Mitrovici obsodilo na dosmrtno ječo. Obsojenec trdi, da je nedolžen in da ubojev, ki mu jih obtožnica očita, ni kriv. V protest proti obsodbi se zdaj že šestnajsti dan ne dotakne nobene jedi.

Trajno ondulacijo le na aparatu brez elektrike v salonu Kosec, Ljubljana, Prisojna ulica 1.

Male volčice je prodajal po 50 dinarjev po Tetovu kmet Djordje Jovanović. Vračajoč se iz hribov je opazil volkuljo, ki se je na soncu igrala z mladitci. Hotel je na vsak način mladitce živu poloviti. Previdno se je blizal z lovsko puško mestu, kjer je bila volkulja. Zdačji je pa v grmu nekaj zašumelo in ker je Djordje mislil, da je to volkulja, je dvakrat ustrelil, a je zgrešil. S prazno puško je vseeno še dalje iskal mladitce in res jih je našel. Ko je Djordje mladitce naložil v košaro, je pa opazil volkuljo. K sreči so takrat od nekod prišli ovčarski psi. Volkulja je pa še utegnula prevrtni košaro, zgrabila je dva mladitca in pobegnula z njima.

Na postelji, posuti z nageljni, se je te dni zaradi nesrečne ljubezni zastupila v Splitu lepa Adela Marki. Mladenka je bila hči revnih staršev. Pred kratkim se je zaljubila v mladega rentnika in bančnega uradnika Iva Matelića. Spočetka je bila ljubezna iskrena, v zadnjem času sta se pa zaljubljenca zelo pogosto prepirala. Tudi na zadnjem sestanku je prišlo med njima do hudega prepira. Adela je žalostna odšla domov, posula po postelji nagelne in popila 15 tablet luminala. Zdravniki upajo, da jo bodo rešili.

S sekiro je ubil moža svoje ljubice kmet Radisav Stokić v Petrovcu na Mlavi (Srbija). Pred nekaj dnevi je prišel Trifun Nikolić, mož lepe Devke, pijan izjavil pod ženo okno in je dvakrat ustrelil v zrak. Tedaj je Radisav, ki je bil tudi pijan, pograbil sekiro, stopil Trifunu na hrbet in ga udaril s sekiro po glavi. Trifun je umrl. Radisava so pa prijeli. Po vasi govorijo, da je Radisava nagovarjala njegova ljubica Devka, naj ji moža ubije.

Izpolnjevanka

Počni z mehkim svinčnikom vsa s piko označena polja!

Zobje nikoli ne morejo spremeniti barve, ako si jih pravilno negujemo z dobro zobno kremo in s primerno krtačko. Oborine, ki se napravijo iz sline in iz ustnih sokov (zobni kamen, zobne oborine bakterij od tobaka, kave, čaja) in še druge, ki nastanejo zaradi kemičnih sprememb živosrebrnih amalgamskih plomb, včasih kaj hitro in močno spremenijo lepo zunanost zob. — Samo temeljita in redna nega z zobno kremo ODOL varuje vaše zobe nadležnih sprememb. Zobna krema ODOL odstrani zaradi velike srkalne lastnosti — vsled obilne množine kolodialnih snovi — vse nečistoče, neprijetno zaudarjenje in prepreči barvne oborine.

Neurath v Londonu

Nadaljevanje s 1. strani

roževalnih kreditov v angleškem parlamentu, prišla do grenkega spoznanja, da ne more več držati korak pri oboroževalnem tekmovanju z Angleži in Francozi, zato bi želela skleniti »premirje«. Naloga barona Neuratha v Londonu je bila baš ta, da predlaga britanski vladi tak gentlemenški dogovor zastran oboroževanja. Angleži bi bili kajpak s tem zelo zadovoljni, čeprav ne kažejo prav nič volje, da bi že sprejeti oboroževalni načrt le za trohico omejili.

Dalje bi Neurath izjavil v Londonu, da je Berlin pripravljen »časno likvidirati« svojo udeležbo v španski državljanski vojni: to bi mu bilo tem lažje, ker je Bilbao, eden izmed glavnih gospodarskih ciljev nemške španske politike — železo! — medtem srečno prišel v nacionalistične roke. In tretič bi bila nemška vlada pripravljena začasno odstaviti z dnevnega reda kolonialno vprašanje. Same stvari torej, ki si jih London ni mogel lepše želeli.

Ob istem času bi se načelnik nemškega generalnega štaba general Beck pogovoril v Parizu s svojim francoskim tovarišem generalom Gamelinom in vojnim ministrom Daladierjem o podobnih stvareh.

Načrt je torej za zdaj padel v vodo. Resda se je general Beck — mimo grede: mož zelo zmernih nazorov in zraven (čujte in strmitel!) vztrajen zagovornik gospodarske in vojaške zveze med Nemčijo in Rusijo (zato so ga Hitlerjevi že trikrat skušali izpodnesti) — v Parizu prav lepo pogovoril in so na obeh straneh pokazali mnogo dobre volje za ureditev veleprečihi vprašanj — a kaj to zaleže, če se je pa glavna točka sporeda, Neurathov spravi obisk v Londonu, tako nesrečno izpridil!

Menda ne bomo preveč mimo zadel, če zapišemo, da je bil »Leipzig« samo preteza; glavni vzrok odpovedi Neurathovega obiska bo pa najbrž kje docela drugod. Morda baš v Bilbao? Nikaka skrivnost namreč ni, da so bili Nemci že skoraj obupali nad njegovim padcem in da bi se bili na koncu koncev pripravljali tudi brez njegove umaknitve s španskega in pobotati z Londonom in Parizom; zdaj ko jim je tako lepo padel v naročje — železo! — naj bi se pa v Londonu odrekli oboroževanju? Zda j, ko bi se tekmovalne šele, lahko zares začelo? Observer

Ne pozabite na NIVEO!
Ona krepi Vašo kožo!!!

NIVEA

Tri cigane bom zaklale, je dejal te dni v vasi Ritiču blizu Vrška Pavle Turkonj gruč ljudi, ki je stala na cesti. Odšel je v hišo cigana Andreja Nikite, kjer so slavili krst, in se napil. Potem je prosil nekega cigana, naj ga spreni na dvorišče. Tu je potegnil nož in zamahnil proti ciganu, le-ta je pa udarac srečno ušel in začel klicati na pomoč. Na njegov krik je prišel iz hiše 30letni cigan Nika Pačor in posrečilo se mu je prijeti Pavla za obe roki. Pavle se je pa Pačora otepal in je cigana močno ranil v roko. Ko je pa ta videl, kaj mu je Pavle storil, je vzel svojo žepni nož in zabodel Pavla v hrbet. Ker pa Pavle še ni miroval, je prišel neki cigan in ga s tako silo udaril z motiko po glavi, da ga je pri priči ubil.

Socialni dom v Osijeku bodo še letos začeli zidati. Prostor za stavbo je dala brezplačno mestna občina; prav tako zastoj bo prispevala tudi vodo in luč.

Grob baronice Vetsere so našli v Pardubicah na Češkoslovaškem. Truplo mlade žene so našli s prebitim temenom v bogato okrašeni krsti. Baje so jo bili tamkaj pokopali skrivaj in v neblagoslovljeni zemlji leta 1889. na ukaz cesarja Franca Jožefa.

Podgana je hudo ogrizla po obrazu malo hčerke delavca Jove Simića v Sisku. Nesrečnega otročka so prepeljali v bolnišnico.

Na Jesenicah je ustrelil 32letni delovodja Franc Kerstein 20 let starejšo go. Stegujevo, v katero se je bil že davno zaljubil. Kerstein je bil zelo razburljivega značaja in je v zadnjih časih imel proti go. Stegujevi tako čudne nastope, da se ga je prišla izogibati. To je Kersteina zelo potrla; te dni jo je počakal na dvorišču in jo ustrelil baš ko je šla s svojo hčerko na obisk. Streljal je tudi na hčerko in jo ranil v ramo, nato je pa še sebi pognal kroglo v glavo. Gospa Stegujeva in Kerstein sta bila na mestu mrtva, hčerko, poštno uradnico na Jesenicah, so pa prepeljali v bolnišnico.

Po nesrečnem naključju je povzročila te dni nesrečo v Ptuj 50letna služkinja Ivana Pfeiferjeva. Bila je pravkar nastopila službo pri trgovcu Ferdinandu Strossu in je šla z gorčo svečo mimo sode z bencinom. Bencinove pare so se vnele in v kleti je nastala strašna eksplozija, ki je trgovcu močno poškodovala hišo in zanelila požar. Nesrečna služkinja je dobila strašne opekline in je kmalu nato umrla. Razen nje je bilo ranjenih še več oseb. G. Stross trpi skupaj s sosedom Rudolfom Havelko 200.000 dinarjev škode.

20.000 dinarjev škode je napravil svojim sosedom blazni kmet Ivan Količ iz Marofa v Medjimurju. Enemu je zažgal hlev, drugemu hišo, tretjemu skedenj. Nato je hotel utopiti še dva otroka, toda kmetje so to preprečili, zvezali so ga in ga odpeljali na orožniško postajo.

Ponoči je prišel prosit cigareto svojega strica Boška Gajića v Bačkem Petrovem Selu njegov nečak Lazar, potem je pa potegnil nož in mu ga zabodel v trebuh. Z istim nožem je še sebi potegnil po vratu, nato se je pa obesil na dvorišču s kravjavo verigo. Stvar je v vasi zbudila veliko senzacijo; vsi so mnenja, da se je Lazarju zmešalo.

Nova železniška postaja v Skoplju bo moderno trinadstropno poslopje. Na perone bodo vodili posebni podzemeljski hodniki. Postaja bo za beogradska, za katero so načrti že izgotovljeni, najlepša in največja v vsej državi. Staro postajo so že začeli podirati.

Iz objema nevarne vode je v Sodinčin pri Veliki Nedelji rešil ondan župan in lastnik mlina Fric Irgolić dva kopalca, učitelja Knafeleja in sina šolskega upravitelja Danila Belišaka. Kopalca sta se s čolnom vozila po tolmunu, polnem nevarnih vrtncev, čoln se jima je prevrnil in sta se začela potapljati. Tedaj je župan Irgolić skočil v vodo in oba potegnili že nezavestna na breg, kjer ju je po daljšem času spravil z umetnim dihanjem spet k zavesti.

Na kopalšču v Sisku je te dni povzročil veliko razburjenje kmet Matija Lipak iz Svinčice pri Sisku. Prišel je v Sisk, kjer bi se moral prijaviti na glavarstvu, da bi odsedel kazen, naloženo mu zaradi nekih izgredov. Ker je bila huda vročina, se je hotel še malo ohladiti, preden bi šel v zapor, in tako se je napil. Nato se je s čolnom prepeljal čez Kolpo v kopalšču, se slekel in letal nag med kopalci. Vsi so mislili, da se mu je zmešalo, in so se raztepli na vse strani. Ostalo je samo nekaj kopalcev, in tem se je posrečilo Lipaka ujeti. Obledeli so ga in ga nato odpeljali v zapor.

18letno vaško lepoticco Jeleno Matić je te dni v Rajčju pri Banjaluki ugrabil 63letni Miloš Diklić. Mladostni stavec je že pred desetimi leti postal vdovec s tremi otroki. Čeprav je bil bogat, ga v vasi nobeno dekle in nobena vdova ni marala za moža, ker so govorili, da se ga nesreča drži. Zato si je sklenil poiskati ženo v drugi vasi. Zaljubljen se je v mlado lepoticco Jeleno in jo zaprosil pri njenih starših, toda dobil je košarico. Tedaj je stavec sklenil dekle ugrabiti. Dekletovi ostarši so odhiteli k Milošu, da bi jim hčerko vrnil, tedaj je pa na dvorišču že počil evatovski strel. Po tamkajšnjem običaju namreč starši ne smejo več hčer zahtevati nazaj, kakor hitro počasi evatovski strel. Mladenka in starši so se zato vdali v usodo in se veselili z ostalimi svati. Ko so starega ženina vprašali, zakaj je vzel tako mlado ženo, je odgovoril: »Le mlado srce more ozdraviti starost.«

Italijansko-jugoslavenska trgovska komisija, ki ima nalogo obraniti med obema državama dobre trgovske zveze, se bo 28. t. m. sestala v Rimu.

Cigani so osleparili za 70.000 dinarjev kmetico Stefanijo Polužanskovo v Sremskih Karlovcih, ker jim je tožila, da jo njen mož vara s ena. Pod pretezo, da ji pišejo vile, ki ji hočejo pomagati, so ji pošiljali pisma in zahtevali od Stefanije čedalje večje vsote denarja, ki jim ga je lahko kmetica tudi izročala. Nazadnje je pa le spregledala, kaj z njo počenjajo, in je cigansko tolpo prijavila oblastem. Te dni je sodišče v Sremski Mitrovici obsodilo cigane vsakega na 600 dinarjev globe in na zapor od 2 do 18 mesecev.

Deček z rdečimi očmi in čisto belimi lasmi živi v vasi Husini pri Tuzli (Bosna). Piše se Božo Pjanić in je nedavno sodeloval na tekmovalju za najboljšo vzgojeno otroko, kjer je s svojimi svilnimi belimi lasmi in škrlatnimi očmi zbuja veliko pozornost.

Nemško filmsko podjetje F. D. F. filma v okolici Splita film »Koralna princesa« in film »Po Dioklecianovih stopinjah«, ki bo dolg 600 m in bo simbolno pokazal, kako so v Dalmaciji zrasli znameniti ljudje iz navadnih kmetov. Ista družba filma tudi kulturni film »Dalmacija«, v njem bo pokazala najlepše predele našega Primorja, prepletene z dalmatinskimi narodnimi običaji in nošami.

Trije bratje, trije siromaki...

Obupne razmere pri kmetih v Bosni in Hercegovini

Ta neverjetna zgodba se je pripetila v Doboju v letu Gospodovem 1937. Toda leto samo po sebi ni važno. Ta zgodba bi se bila lahko pripetila tudi za časa faraonov. Zanimiva je pa le. Pove nam zelo veliko o kmetijskih razmerah v Bosni in Hercegovini. Vsako pomlad so si trije bratje Hajrići sposodili pri svojih sosedih konje ali vole, da so si izorali svojo skromno njivico. Tudi letos so prišli prositi svoje sosedo, toda nihče jim ni hotel posoditi niti vola niti konja. Žalostni so bratje premišljevali, kaj naj storo. Zdačji si je pa eden domislil, da bi njivo izorali sami. Saj ima-

jo plug, dva ga bosta vlekla, tretji, najmlajši bo pa držal ralo.

Sklenili so in tako so tudi naredili. Starejša dva, Huso in Omer, sta se vpregla v plug, mlajši je pa držal ralo in plug ravnal.

Mnogo dela in znoja jih je stalo, preden je bilo težavno delo opravljeno. In vendar so ga bratje opravljali z veseljem in zadovoljstvom, saj so delali zase. In jeseni, ko bodo spravljali žetev s svoje njive, se je bodo veselili bolj kot kdaj prej; kajti vedeli bodo, da je vse, kar je zraslo na njihovi njivici, pridelano dobesedno v potu njihovega obraza.

Hranilne knjižice

nakup in prodaja — najsolidnejše potom pisarne

Alojzij Planinšek

Ljubljana
Beethovnova ulica 4/L
Telefon 35-10

Skrbite malo več za svoje zobe!

UPORABLJAJTE PRAVOČASNO

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Fakirieve čarovnije

Imela sta se čast predstaviti sodniku: fakir in kobra

(nO-I) Bombay, junija. Cestni čarovnik El Fajnum je že več let star znanec bombayske policije. Sam se sicer ponosno naziva fakirja, v resnici pa služi svoje denarce prav kakor njegovi poklicni bratci — s sleparstvom in goljufijo. El Fajnum skube naivne domačine, še bolj pa radovedne tujce z vsemi mogočimi triki; za naše pojme pa tudi nekaj zna: z lahkoto začara vrv v navpično palico, po kateri spleza do vrha majhna deklica, na lepem zakolne bližnjega dečka, da izgine neznano kam, ali pa pred očmi prestrašenih gledalcev na kose razžaga mlado dekle...

Zaklinjanje kobre

Zadnje čase je bil fakirjev najbolj občudovani trik »začaranje« strupene kobre. V pleteni košari ima El Fajnum kobra, ki ima v žrelu še zmerom nevarne strupenjakke. Ob zvokih piščali se začne »kraljica kač« pozibavati in plesati. Tedaj pa fakir z nepričakovano kretnjo žival silno razkači, potem pa veli svojemu pomagачu, naj prime razjarjeno in sikajočo kobra. Mnogoštevilni gledalci, ki polnijo večer za večerom fakirjev mošnjiki, vidijo samo še kobrino glavo, ki bliskovito šine v pomagачev obraz. Vsakdo je prepričan, da je ubogi mož izgubljen...

Tedaj pa stopi pogumni pomagач smehljaje se za svojega gospodarja, ki mirno vzdigne pokrov pletene košare, v kateri pokojno leži v svitek zvita kobra.

Ker čara El Fajnum le z eno strupeno kobra, ki ima na glavi srebrni obroček in ker so gledalci na svoje oči videli to kačo, kako pleše, morajo pač verjeti fakirjevi razlagi, da je s svojo spretnostjo in voljo v kritičnem trenutku kačo pomiril in spravil nazaj v košaro.

Kača na sodni mizi

El Fajnum ima pa med svojimi tovariši-fakirji mnogo zagriženih in nevoščljivih nasprotnikov. Ti so ga sem in tja dejansko napadli in tako je prišlo do razburljivih prizorov na bombayskih ulicah. Ko je bilo policiji teh nastopov dovolj, je spet povabila fakirja na zagovor. Sodnik Thomas Wilkox pa ni mogel omajati njegov mir. El Fajnum sploh ni hotel govoriti, na

vsa vprašanja je vedel le en odgovor: »Nikogar nisem osleparil.«

Naposled je sodniku poslo potrpljenje, zabundal je in strogo dejal: »Dokaži mi torej, da tvoje čarovnije niso sleparstvo!«

Fakir se je ponižno priklonil, pomignil svojemu pomagачu in čez nekaj minut je stala pletena košara s kobra na sodnikovi mizi. El Fajnum je dvignil pokrov, potegnil iz žepa piščal in že se je kobra z dvignjenim vratom vzbela pred prestrašenim sodnikom. Nevarni ples se je začel, ljudje v dvorani so kakor odreeneli zadrževali dih, saj so vedeli, da lahko najmanjši nemir razdraži strupenjačo. Pik strupene kobre pa pomeni neizogibno smrt...

Panika

»Gospod, primi mojo začarano kačo!« je zdajci zadonel El Fajnumov ukaz. Sodnik je nekoliko okleval, ko je pa stopil k njemu fakirjev pomagач z golim bodalom, se je ojunčel in stegnil roko proti kači. V tistem trenutku je razjarjena kobra šinila vanj...

V dvorani je nastala strašna panika. Sodni sluga je stekel na pomoč sodniku in začel s sabljo tolči po košari in kači. Sodnik je pa ves blede skočil v prostor za poslušalce, ki so bežali na vse strani. El-Fajnumov pomočnik je pa negibno stal na svojem mestu in z zagonetnim smehljajem strmел v sodnikovo mizo, kjer so se kupičili razmetani akti nad pleteno košaro in najbrže že mrtvo kačo.

Mojstrski trik

Ko so se ljudje v dvorani nekoliko zbrali in pomirili, so začudeno opazili, da je El-Fajnum izginil, z njim pa tudi košara in kobra. Gledalci trdijo, da je kača zlezla iz košare in se zvila tik ob sodniku, tamkaj je zaplesala svoj nevarni ples in se poglala v Wilkoxa. Potlej niso ničesar več videli. Pozneje so ugotovili, da se fakirjev pomočnik ves čas čarovnije ni ganil s svojega mesta. Ostala je le še ena razlaga: El-Fajnum je pokazal nejevernemu sodniku svoj mojstrski trik, saj je izginil s kobra in košaro in nihče ni mogel povedati kdaj, kako in kam...

Sodnik Thomas Wilkox je obsodil fakirja le na majhno globo zaradi motenja sodnega zasliševanja.

Po nekaj mesecih novega vzgojnega režima je ravnatelj z veseljem ugotovil, da so v njegovem zavodu že skoraj sami vzorni učenci.

Nagradno tekmovanje proti aparatu za lažnivece

(nO-I) London, junija. Gotovo je našim čitateljem že znano, da je neki Američan iznašel aparat, ki zanesljivo ugotovi, ali se človek laže ali ne; resnicoljubni aparat namreč zaznava tudi še tako rahel utrip žile, ker ob zavedno izgovorjeni laži nekoliko počasneje bije. Pred tem aparatom je moral nedavno poslednjič pripovedovati svoj zagovor neki na smrt obsojen ameriški zločinec. Naprava je pokazala na kočljivem mestu počasnejši utrip žile in obsojenec je romal na električni stol.

Neki angleški časopis je pa vprašal

svoje čitatelje, kaj bi pač menil slavní gospod Münchhausen o tej iznajdbi. (Münchhausen 1720—1797, pruski častnik, znan po pripovedovanju kar se da neverjetnih in iz trte izvitih zgodbic.)

Prvo nagrado je dobil tale odgovor: »Slišal sem o nezmotljivi napravi, ki odkrije vse laži, srce mi je bilo pa polno zaničevanja ob misli, da naj bo edini dokaz za laž počasneje utripajoča žila. Ta aparat je nedvomno nesramna sleparija poštenih ljudi. Sam sem iznašel pravega in zanesljivega odkrivalca neresnice. Priskrbel sem si kos Ananijevega krila, ki ima čudovito moč: kadar ga pokažem ljudem, se takoj odpro usta vseh lažnivcev, njih jeziki pa smuknejo k blago in se prilepijo nanj. Nekoč, na potovanju je bilo vse blago polno jezikov mojih sopotnikov, le moj jezik je ostal v ustih, kjer je njegovo mesto.«

Pripomnimo naj, da pomeni angleška prislovica »jezik imeti v ustih« prav toliko kakor »norčevati se«.

Klub velikanov

(nO-I) Tokio, junija. V nekem tokijskem restavrantu so ustanovili »Klub velikanov« ali bolj dosledno »Klub debeluhov«, saj pravi prvi pogoj za sprejem v ta klub, da morajo njegovi člani pri vstopu tehtati vsaj 125 kg.

Največja dvorana v tej restavraciji je posvečena debelim velikanom, ki sede v vsej svoji bujnosti za šahovnicami in s svečanim izrazom na tolstih obrazih igrajo kraljevsko igro. Da pa pride mogočnost klubovih članov še bolj do veljave, jim nalivajo čaj in strežejo pri godbi, plesu in drugih zabavah na moč drobne in majhne gejsje.

830 časopisov v minuti

(n) London, junija. Tiskarna, v kateri tiskajo enega največjih londonskih listov, si je nedavno omislila nov rotacijski stroj. Ta stroj je hitrejši kakor najmodernejša strojnica angleške armade. Strojnica odda namreč na uro »samo« 30.000 strelcev, torej 500 v eni minuti, novi rotacijski stroj pa natiskane kar 50.000 listov na uro, torej svojih 830 na minuto.

Hiša iz papirja

(n H-O) Oakland, junija. Farmar Elis F. Stenman iz Pigeon-Gova (država Massachusetts) si je zgradil zelo svojevtrstno hišico: prav vsa, od kleti do strehe, je namreč iz časopisnega papirja.

Iz starih časopisov so tudi pohištvo, stoli, mize in celo klavir. Zid je debel 215 časopisov in je pokrit z lakom.

Hišica se dobro obnese, saj živi Stenman že 15 let v njej. V tem času je dokazala vso svojo žilavost, saj je morala kljubovati neštetim nevihtam in plogam. Kadar je gospodu Stenmanu dolgčas, sede lepo na vrt, na papirnat ležalnik in čita na zidovih svojega doma najnovejše novice, ki so jih priobčili časopisi pred petnajstimi ali dvajsetimi leti... (»Oakl. Trib.«)

Škoda denarja

Ko so angleškega kancelerja sira Thomasa Mora, ki so mu pravili tudi Morus, vrgli v ječo in ga obtožili zaradi veleizdaje, so mu poslali brivca v celico, da se bo sodnikom pokazal z dostojno pričeško. Morus se je pa uprl:

»S kraljem se pravdava za mojo glavo, in preden ne vem, čigava bo, ne izdam zanjo niti belica.«

Poravnajte naročninol!

Čudežni otrok iz Glendala

Trinajstleten deček, ki gleda z zaprtimi očmi

(n H-O) Berlin, junija. Doktor Cecil Reynolds, primarij neke londonske bolnišnice, je te dni povabil v angleško prestolnico nekega mladega Američana, ki mu doma pravijo »deček z radijskimi očmi«.

Pat Marquis — tako je ime čudežnemu otroku — ima trinajst let in je doma iz Glendala v Kaliforniji. Na pogled je podoben drugim otrokom in nihče ne bi slutil, da je ta dečko pravo anatomsko čudo: saj vidi z zavezanimi očmi!

Tudi kadar Patu zavežejo oči z docela neprodirno obvezo, lahko fant bere, piše, vodi avto in igra namizni tenis.

Dr. Reynolds je »odkril« ta fenomen že leta 1924., ko je potoval po Kaliforniji. Od tistih dob se ves znanstveni svet zanima za čudežne zmožnosti Pata Marquisa.

Ko ga je ondan preizkušala posebna komisija, je najbolj strmela, kako varno je šofiral avto s šestimi potniki po najbolj prometnih londonskih ulicah. Šofer, ki je sedel poleg njega, ga ni niti enkrat opozoril na oviro ali nevarnost. Pat je upošteval vse prometne znake, nikoli se ni zmotil in je zelo spretno zavozil okrog vogala v stransko ulico.

Kako naj si razlagamo dečkovo čudno zmožnost? Dr. Reynolds je po natančnem proučevanju dognal, da prodrejo svetlobni žarki Patu čelne kosti in trdijo naravnost na vidni živce.

Z drugimi besedami: Pat Marquis gleda prav tako s čelom kakor z očmi. Ta trditev je toliko bolj verjetna, ker Pat ne vidi ničesar, če mu z očmi vred zavežejo tudi čelo.

(»N. S. Rheinfront«, Neustadt.)

Čudna prigoda neprosto-voljnega prostovoljca

(nH-O) Dublin, junija. Čitali smo že več zgodb o nenadni izgubi spomina in o čudnih prigradah nesrečnikov, ki se jih loti ta nenavadna bolezen. Toda zgodba o liverpoolskem trgovcu Johnu Lucyju, ki je lepega dne brez svoje vednosti zašel v Španijo, je tako nevsakdanja, da jo je vredno zapisati.

50letni liverpoolski veletrgovec John Lucy je nekega jutra v preteklem novembru odjahal na svoj vsakdanji sprehod ob morju. Toda opoldne se je konj vrnil sam domov, njegov gospodar je pa brez sledu izginil. Od tistega dne ni bilo o njem ne duha ne sluha. Rodbina Lucyjeva je že pričela žalovati za svojim očetom.

Pred nekaj dnevi je pa nekdo plaho potrkal na stanovanjska vrata pri Lucyjevih. Najmlajši sinček je tekel odpirat in je ves presenečen spoznal v prilescu svojega očeta...

Gospod Lucy je povedal, da so ga na sprehodu vrgli s sedla, kaj se je potem zgodilo, se pa ne spominja več. V svojih zmedenih spominih se vidi samo še, kako koraka z italijanskimi četami v Malago, a ne kot prostovoljec, temveč kot bolničar. Seveda je bilo v Lucyjevem pripovedovanju vse polno vrzeli, ki jih ni mogel zadeliti.

Sorodniki in prijatelji gospoda Lucyja menijo, da je bil trgovec res na Španskem, ker se je vrnil v modrem beretu in velikih vojaških škornjih, ki jih prej ni imel. Povrh tega so našli v njegovem žepu pisano povelje, naj bolničar Lucy odpotuje v neko bolnišnico za vojno črto pri Velez-Malagi.

Gospodu Lucyju se že nekoliko vrača spomin in njegovi svojci upajo, da bo mogel prav kmalu podrobno popisati svoje pustolovsko potovanje.

(»Irish Press«)

Ne nosite škornjev!

(n H-O) London, junija. Iz Nemčije se je razširila po svetu prav zanimiva novica: nemške zdravniške oblasti so ugotovile, da ima 50% vojaških novincev, pa tudi 50% članov »Delavske fronte« zelo slabo razvite noge. Pri teh 50 odstotkih mladih Nemcev jih

ima kar 98% neravno hrbtenico; menijo, da je to posledica ploskih nog.

Tako vsaj sklepa profesor Schede iz Lipskega. Kaj je pa vzrok tej epidemiji ploskih podplatov? Na to vprašanje je odgovoril profesor Schede, da imajo Nemci brčkone zato ploske noge, ker tako radi nosijo škornje.

(»Sunday Express«)

Svobodna država za bolnike

(n H-O) Berlin, junija. Pred dvema letoma je ustanovil holandski kirurg dr. Esser v Parizu Zavod za kirurgijo. Njegov namen je nenavadno plemenit in idealen: zavod si namerava namreč ustanoviti docela neodvisno zdravniško državo, kjer bodo najboljši zdravniki sveta zdravili vojne pohabljenice iz vseh držav.

Po dveh letih trdega dela je zavod skoraj že dosegel svoj namen. Za načrte dr. Esserja se je namreč zavzel grški kralj in tako je grška vlada podarila zavodu precej velik otok, na katerem bodo vsak čas pričeli graditi bolnišnico.

Zdravniška država na tem otoku bo res docela nevtralna in svobodna. Imela bo svoje zakone in svojo vlado in bo v času vojne v zvezi z vsemi državami, tako da bodo lahko pošiljale tja zdraviti svoje ranjence.

V kar se da modernih bolnišnicah in klinikah bodo zdravili bolnike sloviti kirurgi in zdravniki. Zavod je v dveh letih nabral dovolj denarja, da bo takoj ko bo urejeno vprašanje nevtralnosti »kirurške države«, pričel gradnjo.

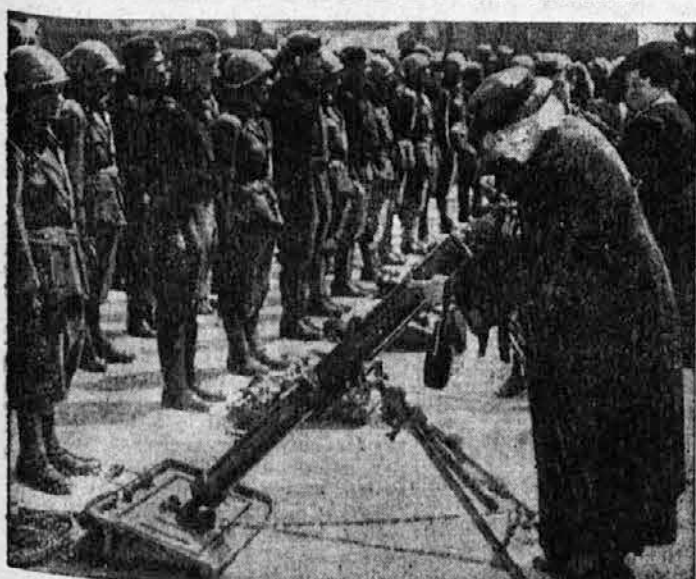
V tem raju za vojne ranjence bo pa preskrbljeno tudi za duševno okrevanje bolnikov, zato bo na tem otoku tudi več izkušenih psihologov.

Grški kralj se je toplo zavzel za plemenito idejo kirurškega zavoda in je povabil dr. Esserja, naj si sam izbere primeren otok za svoje namene. Doktor Esser se je povabilu odzval in si je na voljni z grško torpedovko izmed 392 otokov izbral 80 km dolg in prav toliko širok otok, kjer so doslej živeli samo pastirji in menihi.

Čeprav bodo vojni ranjenci v bodoči vojni v dobrih rokah, bi človek vendarle želel, da nova država še dolgo ne bi imela dela...

(»Berliner Tageblatt«)

TEDEN V BESEDI IN SLIKI

1. slika: V Rimu se je sešlo okoli 10.000 starih topničarjev iz svetovne vojne, da izročijo svojim mladim orožnim tovarišem 18 možnarjev, imenovanih po 18 v vojni padlih vojaki. Matere in žene padlih borec so slovesno krstile novo orožje. — 2. slika: Belgijec de Caluwé je zmagal na 7. etapi kolesarske dirke širom po Nemčiji, na 228 km dolgi progi iz Stuttgarta v Frankfurt. — Zgoraj: Vodja reksistov Degrelle je spet v ospredju belgijskih dogodkov: te dni se tožari z voditeljem belgijskih katoličanov Jasparsjem. — 4. slika: V Mödlingu pri Dunaju so odkrili spomenik Elzi Brandströmovi, ki si je v svetovni vojni pridobila velike zasluge za izmenjavo vojnih ujetnikov. — 5. slika: Na gradu Windsorju so odkrili reda hlačne podveze zelo slovesno proslavili spominsko svečanost tega reda. Na sliki: Kraljica-mati Mary v raskošnih oblačilih reda hlačne podveze z velikim črnim, z največimi in čapljivimi porezi okrašenim redovnim klobukom na poti v kapelo sv. Jurja.

Anekdote

Umetniška

K Bodanzkemu, slavnemu dirigentu newyorške opere Metropolitan, je prišel nekoč »kralj jazz« Paul Whiteman in dejal:

»Spoštovani mojster, plačam vam 25.000 dolarjev, ako me naučite klasičnega dirigiranja!«

»Koliko zaslužite na leto, mister Whiteman?« je vprašal Bodanzky.

»Dve sto petdeset tisoč dolarjev.«

»Zlomka,« je smehljaje se menil Bodanzky, »potlej pa rajši vi meni pokazite, kako bi se jaz toliko zaslužil!«

Kaznovan ponos

Nekega dne je dobil Scribe, znameniti francoski pisatelj šaloiger, od nekega milijonarja takole pismo:

»Spoštovani gospod Scribe! Z vašo pomočjo bi rad napisal komedijo. Ali ne bi bili tako ljubeznivi, da bi igro napisali, jaz bi pa potlej dodal nekaj vrstic, kar bi mi dalo pravico, da bi bil na naslovni strani omenjen kot vaš sodelavec? Stroški igre bi šli na moj račun, vzporedi bi jo pa v enem od največjih pariških gledališč. Ves gmotni uspeh igre prepustim vam. Z odličnim spoštovanjem...«

Scribe je bil zelo nečimrn, zato je bogatašu odgovoril:

»Gospod, vašo laskavo ponudbo ne morem sprejeti. Uprava se mojim nazorom, da bi bila v isti voz vprežena konj in osel.«

Koj drugi dan je dobil od milijonarja odgovor:

»Spoštovani gospod! Dobil sem vaše nesramno pismo. Kdo vam daje pravico, da me imenujete konja?...«

Dopisovanje z Markom Twainom

Mark Twain je dobival nešteto pisem z vsega sveta. Pogosto so mu pisali neznanci, samo da bi dobili odgovor od njega in bi se potlej postavljali pred svojimi prijatelji, češ: z Markom Twainom si dopisujem!

Eden takih trdovratnežev, ki mu pa Twain za nič ni hotel odgovoriti, je deseteretno pismo priložil papir in ovitek, misleč da bo Twain tokrat vendar odpisal.

Drugi dan je dobil brzojavko: »Papir in ovitek prejel. Z obratno pošto pošljite še znamko, Twain.«

Slabe knjige

Veliki angleški pesnik Walter Scott je svojim otrokom dolgo prikrival svojo pisateljsko slavo. Tudi ko so otroci že odrasli, je skušal zmerom preprečiti, da bi brali njegove knjige.

Ko je nekoč prišel Scottov založnik Ballantyne k velikemu avtorju, da bi mu čestital k ogromnemu uspehu pravkar izšlega romana »Gospodična od jezera«, je založnik našel v knjižnici Scottovo dvajsetletno hčer.

»Nu, miss Sophie,« je vprašal Ballantyne, »kako vam ugaja »Gospodična od jezera?«

»O,« je dejala, »nisem je še brala. Očka meni, da ni nič tako škodljivo za mlade ljudi kakor prebiranje slabih knjig.«

Majhna zmota

Zbiranje starin je bila Walterju Scottu prava strast in je porabil zanje velik del svojih lastnih dohodkov. Zmerom je hodil na dražbe, da bi staknil spet kakšno novo dragoceno zgodovinsko vrednost.

Blizu Selkirka so nekoč dražili neko staro čelado. Scott je ponudil izključno ceno, toda precej se je našla neka stara gospa, ki je navijala ceno. Naposled je prišla čelada že na tri funte.

»Tri funte en šiling!« je zvišal Scott ponudbo.

»To pa ni prav, sir Walter!« je vzkliznila stara gospa ogromeno. »Za vsako družino je vendar ogražen!«

Pokazalo se je potlej, da je imela dobra ženica starinsko čelado za... kotlič.

Bernard Shaw

Neko lepo ameriško baletko so polnoma zmešali evgenični nauki profesorja Wiggama, ki je skuhal učnost o razmerju med lepoto in pametjo. Ta učeni profesor bi si dal namreč glavo odrezati, da lepe dame vendar niso vse neumne gosi. In ker je bila baletka izredno lepa, je vzevela v njeni glavi imenitna misel, da bi se profesorja za njegove evgenične ideje pokazala hvaležno. Povabila je Bernarda Shawa, da bi se pri priči skupno lotila težavnega dela in ustvarila novega potomca. Pisala mu je takole:

»Vi ste ta trenutek najpametnejša glava na svetu. Mene imajo za najlepšo žensko današnje dobe. Po načelih profesorja Wiggama bi morala midva ustvariti najpopolnejšega otroka, kakršnega svet še ni videl.«

Hudobni Bernard Shaw ji je odgovoril:

»Strinjam se z vami, da imam najumnejše možgane našega časa, in tudi o tem ne dvomim, da imate vi najlepše telo na svetu. Toda utegnili bi se zgoditi, da bi podedovali najin otrok moje telo in vaše možgane. Zaradi tega moram s težkim srcem vreči vašo ljubeznivo ponudbo v koš — čeprav se vam prisrčno zahvalim zanjo in vam izrazim svoje globoko oboževanje.«

Vsakdo je sam svoje sreče kovač...

Razgovor s psihografologom Francem Teržanom

Vsakdo je sam svoje sreče kovač! Ta pregovor, ki ga je sleherni med nami že kdaj slišal, so poznali tudi že stari Rimljani. Ali je resničen? V vsakem človeku spe sposobnosti in nagnjenja, ki jih je podedoval po svojih daljnjih in bližnjih prednikih. Te sposobnosti in nagnjenja so podlaga značaja, ki ga potem oblikuje v določeno celotno podobo vzgoja mladosti in pot življenja. Temelji nagnjenj in značaja so torej vsakomur dani že po naravi. To bi utegnili na videz nasprotovati navedenemu izreku, v resnici pa vendarle ne nasprotuje, kajti sreča življenja je v tem, da spravimo prav to življenje in delo v sklad s svojim značajem, skušamo premagati in odstraniti tisto, kar nam je v kvar, in izkoristiti ter izpolniti tisto, kar nam je v korist.

Ako hočemo to storiti, nam je najprej in najbolj neobhodno potrebno spoznati do dna svoj značaj, njegove dobre in slabe strani! A prav to ni lahko. Koliko nas je, ki se v resnici do dna poznamo? Malo. Prav napram samemu sebi smo ljudje največkrat skrajno neobjektivni: nekateri se podcenjujejo, drugi precenjujejo. Stvarno, resnično, objektivno sredino zadane le malokateri, in še to čisto zelo pozno, mnogokrat prepozno. Prav tako težko je tudi pri presojanju drugih, svojih najbližjih in svojih najbolj daljnjih soljudi. Zunanje simpatije ali antipatije nas zelo rade zapeljejo na napačna pota krivičnega presojanja in ocenjevanja. Koliko je mater, ki bi hotele v resnici in do dna videti napake svojih otrok? In koliko je ljudi, ki bi bili pripravljeni objektivno presojati značaj in sploh lastnosti svojih sovražnikov?

Iz te neobjektivnosti nam pomore na pot treznega, nepristranskega presojanja lahko samo znanstvena analiza človeškega značaja. Med temi pa je zopet na prvem mestu psihografologija. Grafologija je zelo stara veda, katero je pa veliki razmah drugih ved v prejšnjih stoletjih potisnil v ozadje in ji celo odrekel naslov vede in znanosti. Šele v prejšnjem stoletju so se pričeli za grafologijo, t. j. za ugotavljanje značaja in vseh lastnosti ter nagnjenj na podlagi pisave, zopet zanimati tudi znanstveniki, med njimi mnogi znameniti univerzitetni profesorji. In od takrat do danes je doživela grafologija nov, velik in mogočen razmah. Danes ni nikogar več, ki bi ji odrekal njeno silno važno mesto v sodobni znanosti. Grafologije se poslužujejo v vzgojstevstvu, zdravstvu, sodstvu, gospodarstvu itd. itd. Znani dunajski univerzitetni profesor dr. Karl Gross je napisal prav nedavno razpravo, v kateri je dokazal, kako pomembna je moderna grafologija v psihiatriji za ugotavljanje in opredeljevanje duševnih bolezni.

Še starejša kakor grafologija pa je astrologija. To so poznali že najstarejši narodi, ki so nam znani: Asirci, Babilonci, Egipčani in drugi. Pa tudi njej se je dogodilo enako kakor grafologiji — tudi njo so hotela prejšnja stoletja izločiti, tista stoletja, ko so ljudje mislili, da ni med nebom in zemljo nobene stvari več, ki se ne bi dala razložiti z golimi mehaničnimi sredstvi. Nova raziskovanja te stare umetnosti so pa nazadnje le ugotovila, da tudi astrologija ni prazna »čarovnija« za lahkoverne ljudi. Mnogi odlični znanstveniki so dosegli, da je vse življenje na zemlji, dosti bolj kakor se nam sanja, odvisno od skrivnostnih sil, ki uplijejo na nas iz znanega in neznanega vsemirja.

Razna nebesna telesa, sonca, planeti in lune uplivajo na naše podedbe in vreme, s svojimi prilikami, privlačnostjo in najrazličnejšimi kozmičnimi žarki pa tudi na razpoloženje in s tem delovanje vseh živih bitij, najbolj pa seveda na občutljivost ljudi, t. j. ljudi. Da so pa najobčutljivejši nekatera radio-sprejemnika in radio-oddajnika, je znanost nedvomno ugotovila, in odkar vemo to, se nam zdi popolnoma razumljivo, da uplivajo kozmični žarki na nje prav tako, kakor uplije že navadno vreme na vsak radioaparar. Edina znanost, ki more te uplive ugotoviti in opredeliti, je — astrologija, tista še nedavno zasmehovana in v stran potlačena astrologija, o kateri je napisal lani ameriški astronom Goddard, »da nam utegne odkriti še v tem stoletju toliko skrivnosti, kolikor se nam jih sedaj še niti ne sanja«. In ne samo posamezniki, celi narodi, celi kontinenti in na zadnje v nekih okoliščinah vsi ljudje stoje pod neprestanim uplivom kozmičnih sil. Pod uplivi teh sil je izbruhnila marsikatera revolucija in vojna ali druga zmeda ter prekucija!

Grafologija in astrologija, ako se znanstveno obravnavata, sta danes zopet splošno priznani vеди, in sicer vеди, ki moreta človeštvo, in še prav posebno posamezniku med nami, silno koristiti. Še več: samo kdor spozna po grafologiji svoj značaj in po astrologiji uplive, ki jim je podvržen, more sam oblikovati svojo usodo, more biti sam svoje sreče kovač!

Dandanes sta grafologija in astrologija po vsem svetu zelo važni, in k njima se zatekajo celo veliki in znani državniki. Našteti bi jih mogli celo vrsto. Kakor korakamo Slovenci navadno počasi za ostalim naprednejšim svetom, tako se nam godi tudi v tem oziru. Edini med nami, ki se je ves posvetil grafologiji in astrologiji in dosegel mednarodno priznani sloves kot teoretik in praktik, je psihografolog g. Franc Teržan. Gosp. Teržan je znan danes široko po Evropi in celo po Ameriki. Steti ga moremo med prve kapacitete na tem področju, zato bi ga morali tudi v naši mali domovini poznati bolj, kakor ga poznamo. Da popravimo vsaj malo zamujeno, smo napisali te vrste in ga obenem naprosili za nekaj izjav o grafologiji in astrologiji.

G. Teržan nas je opozoril na že gori navedene ugotovitve, sam pa dodal: »Iz dolgoletnega študiranja grafologije in astrologije v velikih kulturnih evropskih centrih in s praktičnim delom doma sem se prepričal, da sta obedve panogiv jedru zgrajeni na trdni znanstveni podlagi. Naše življenje je produkt narave in del naravnega dogajanja samega, dogajanja na naši zemlji in v vsemirju, zato je stalno in neolčno povezano z naravo. Stari narodi, ki so živeli z naravo v bolj neposrednem stiku, kakor živimo sedaj mi, pokvarjeni v marsičem po tehniški civilizaciji, so čutili to dejstvo bolj živo, kakor ga čutimo mi ljudje sedanosti. Zato sta astrologija in grafologija tudi igrali tako veliko, skoraj zgodovinsko važno vlogo. Da sta bili pozneje zapostavljeni, je bila velika napaka. Kje bi bili danes že v tej znanosti, ako bi se bila gojila dalje tako intenzivno, kakor se je v starih časih! Prav zato je treba zamujeno čimprej popraviti. Treba je doseči popolnost, da bo na podlagi grafologije in astrologije mogoče odločujoče uravnati življenje ljudi na zemlji, preprečevati nesrečo in ustvarjati podlago za srečo, kolikor je na tej zemlji maksiimalno dosegljiva.«

Psihografolog
Franc Teržan

Po tej izjavi nas je zanimalo, kako g. Teržan analizira rokopise in kako ugotavlja na njih podlagi značaj ljudi? Pojasnil nam je, da pomeni v pisavi vsaka lega, oblika, poteza itd. bodisi lastnost ali razpoloženje pisca. Tako pomeni n. pr. ostra interpunkcija, da je pisec zelo nepreviden in nastopa ostro napram svoji okolici ter v trenutkih razdraženosti rad pozabi, da so tudi drugi ljudje občutljivi in imajo dušo. Stisnjen rokopis predstavlja človeka stisnjene narave, zlasti takega, ki pretirano varčuje in niti samemu sebi ne dovoli tistega, kar bi si lahko in bi bilo tudi potrebno. Na podlagi načina pisave in posameznih črk ter črt more grafolog na znanstveno nedvoumen način ugotoviti vse karakterno razpoloženje pisca, na tej podlagi pa zopet značaj sam, moč in odporosti, sposobnosti, nagnjenja, temperament itd. Tako se odkrije grafologu celotna duhovna podoba človeka tako določno in nedvoumno, kakor je ne bi bilo mogoče doznati na noben drug način, iz te pa more kot psiholog razvideti tudi vse ugodnosti in nevarnosti, ki človeku stoje nasproti v bodočnosti. Človek, ki se na ta način spozna in je na vse opozorjen, ako ima pri tem tudi še dovolj volje, more preprečiti marsikako pot svojega življenja, ki bi ga sicer pripeljala v nesrečo. Kdor je poučen in hoče, se lahko prebije skozi vse nevarnosti, pa naj bi bile še tako velike.

»Velika škoda je samo, da je tudi še dandanes mnogo »grafologov«, ki nimajo ne znanstvene podlage in ne potrebne resnosti ter na ta način zaupanje ljudi samo zlorablajo, pravi grafologiji pa silno veliko škodujejo, ker jemljejo javnosti zaupanje do nje. Kdor le prebere kako učno knjigo o grafologiji, še ni usposobljen za znanstveno grafološko delo, kakor še ne more biti zdravnik, kdor je kdaj pogledal v kak hišni priročnik o boleznih in njih zdravljenju. Kakor se mora pripraviti zdravnik s temeljitim študijem in prakso za svoje poslanstvo, tako se mora pripraviti tudi psihografolog. Psihografologija zahteva — kakor v resnici vse, kar je resno — čelga človeka!«

Na vprašanje, kako je z grafologijo v praksi, je dejal g. Teržan: »Star je latinski pregovor, Cognosce te ipsum!« Za vsakega posameznika je važno, da spozna najprej samega sebe, da zna ceniti svoje sposobnosti in se varovati svojih slabosti. V praksi koristi grafologija tako posamezniku kakor sodišču, policiji, šoli, zdravstvu, poslovemu življenju itd. Na podlagi grafologije je mogoče pomagati pri odkrivanju zločinov, presoji zločincev, boleznih in njih zdravljenju, nastavljanju uradnikov, poslov, delavcev itd. Gotovo je koristno vsakomur, ki ima uslužbenca, ako pozna njihov značaj in ve, ali so sposobni in zanesljivi ali ne itd. Kolikokrat sem v svoji dolgoletni praksi s pomočjo grafoloških analiz koristil tisočim ljudem v domovini in tujini. Ako bi hotel opisati le najlepše primere, bi moral napisati debele knjige, še več pa je zahval, ki sem jih prejel in jih še prejemam.«

In astrologija? »Ugotovili smo že prej, kaj utemeljuje realno eksistenco astrologije v modernem svetu. Kar bi bilo treba dodati, je to, da je za delovanje in nehanje človeka, t. j. za oblikovanje njegove usode, zelo važno njegovo rojstvo v zvezi z zvezdno konstelacijo. Astrolog more na podlagi zvezdne konstelacije ob rojstvu človeka ugotoviti njegovo občutljivost za kozmične vplive. Od teh vplivov so odvisna razpoloženja, od razpoloženja dejanja, od dejanj pa vse, kar oblikuje življenje, torej usodo. Toda tudi pri astrologiji, kakor pri grafologiji, je zelo važna psihologija. Brez nje je nemogoče vsako praktično astrološko delo. Sama mehanika zakonov še ne zadostuje, zato je med astrologom in astrologom lahko ogromna razlika, kakor n. pr. med umetnikom in umetnikom. Spoznati je treba najprej človekovo duševno dispozicijo in šele na tej podlagi proučiti kozmične vplive, katerim je podvržen. Šele iz obojega je mogoče ustvarjati zanesljive zaključke.«

Trdno sem iz svoje dolgoletne prakse prepričan o resničnosti in točnosti takih psihološko-astroloških horoskopov in na njih podlagi karakternih analiz. Ali nisem tudi vam napravil že pred leti horoskopa? Kako ste bili z njim zadovoljni?«

Pritrdil sem mu, da je pred vsem temeljito pogledal moj značaj in mi dal tako dragocena navodila za življenje, da mu bom do smrti hvaležen. Nekatere njegove napovedi so se izvršile tako točno, kakor ne bi bil nikoli pričakoval. Opozoril me je n. pr. na to, da me skušajo nekateri prijatelji izriniti kljub vsej sposobnosti in vestnosti s službenega mesta. Začel sem paziti na te »prijatelje«, ki mi svojih zahrbtnih namer nikoli niso vidno pokazali, in ugotovil, da je g. Teržan povedal bridko resnico!

»Vidite torej,« je nadaljeval g. Teržan, »prepričali ste se sami, kako velike praktične koristi je moja pomoč. Takih priznanj in zahval sem prejel na tisoče. Naj navedem samo na kratko par primerov: Nekemu 20-letnemu dekletu je nenadoma umrl oče trgovec. Brat njene matere jo je hotel oslepiti za dedščino trdeč, da je svoji sestri, ki je bila prav tako malo prej umrla, posodil večjo vsoto denarja, ki je vložena v trgovini. Dekle me je pisмено zaprosilo za svet in mi poslalo svoj in očetov rokopis. V odgovoru sem ji svetoval, naj temeljito preišče vse očeteve spise. To je storila in res našla oporoko, ki je razodela resnico, da je vse, kar je zapustil, samo njeno. Kako sem mogel ugotoviti, da je oče bil z oporoko pripravljen na smrt, čeprav je bil na videz trdnega zdravja? Preprosto: rokopis mi je razodel, da je bil zelo pedanten in natančen človek in zato gotovo ni umrl brez oporoke, čeprav ga je zadel kap.«

Drugi primer: Neki zaročenec se je obrnil name s tožbo, da mu je njegova zaročenka nezvesta. Poslal mi je njen rokopis. Iz njega sem spoznal, da že po svojem značaju ne more biti nezvesta in mu svetoval, naj rajši prekine zveze s svojo okolico in ugotovi, od kod izvirajo govorice o nezvestobi njegove neveste. In kmalu je ugotovil, da jih je širila neka ženska, ki ga je hotela odvrniti od neveste zato, da bi se poročil z njo. Poroka je pokazala srečen zakon in srečni mož mi je še danes hvaležen za

mojo pomoč. Takih primerov je povedal gosp. Teržan še več in pokazal tudi pisma, ki dokazujejo resničnost vseh njegovih besed. Po vsem tem menda ni več mogoče dvomiti o resnosti grafologije in astrologije ter dela g. Teržana, ki je vedno pripravljen pomagati vsakomur, da res lahko postane kovač svoje sreče.

Takih slučajev bi mogel navesti brezštevilno. G. F. Teržan je rešil zakone, podjetja, testamente, eksistenco itd. in dokazal je, da je naša usoda v naših rokah, če vemo za sebe in svojo bodočnost. Zato je potrebno, da se z deli našega svetovno poznane psihografologa g. F. Teržana spoznajo tudi naši čitatelji, ker nobeden ne ve, če ne bo danes ali jutri potreboval njegovo pomoč. Vsak čitatelj našega lista naj se obrne na naslov: Franc Teržan, Celje, pošt. predal 25, na kar dobi brezplačno nasvet za svoje bodoče življenje in prospekt.

Dve ženi - dva svetova

svet. Ona, ki je hotela skaliti njegovo srečo, je bila malopridnica, ki bi ga bila uničila, ako bi ji bil sledil.

Zanimiv je primer neke vdove, ki je imela več nedoraslih otrok. Obrnila se je na mene s prošnjo za svet, kako bi si izboljšala svoj gmotni položaj. Spoznal sem, da je zelo pridna in energična, ugotovil pa tudi za njo ugodno konstelacijo ter ji med drugim svetoval, naj poskusi z loterijo. Poslušala je moj nasvet in zadel 60.000 din, s katerimi je, tudi na moj nasvet, odprla majhno trgovino, ki ji vedno bolj uspeva.

So pa tudi primeri, ko ljudje niso poslušali mojih nasvetov. Tako mi je neki podjetnik poslal nekoč v analizo rokopis svoje nameščenke. Ugotovil sem, da je lahko miselnost, razpisna in nezanesljiva, a mož se za to ni brigal, ker se je nameščenka znala dobro pretvarjati in pridobivati ga zase. Čez nekaj mesecev sem pa prejel od nje pismo, v katerem mi je sporočila, da je postal žrtev svojega nezaupanja v moje ugotovitve in nasvete: Dekle si je prisvojila iz njegove blagajne večjo vsoto denarja in jo — zapravila.

Takih primerov je povedal gosp. Teržan še več in pokazal tudi pisma, ki dokazujejo resničnost vseh njegovih besed. Po vsem tem menda ni več mogoče dvomiti o resnosti grafologije in astrologije ter dela g. Teržana, ki je vedno pripravljen pomagati vsakomur, da res lahko postane kovač svoje sreče.

Takih slučajev bi mogel navesti brezštevilno. G. F. Teržan je rešil zakone, podjetja, testamente, eksistenco itd. in dokazal je, da je naša usoda v naših rokah, če vemo za sebe in svojo bodočnost. Zato je potrebno, da se z deli našega svetovno poznane psihografologa g. F. Teržana spoznajo tudi naši čitatelji, ker nobeden ne ve, če ne bo danes ali jutri potreboval njegovo pomoč. Vsak čitatelj našega lista naj se obrne na naslov: Franc Teržan, Celje, pošt. predal 25, na kar dobi brezplačno nasvet za svoje bodoče življenje in prospekt.

K našemu nagradnemu natečaju

Drage čitateljice!

Komaj teden dni je minilo od razpisa našega modno-gospodinskega natečaja, pa se že kupi v uradniški mapi lepo število vseh mogočih prispevkov. Ne morete si misliti, kako vesela sem, ko obračam in pregledujem vse te liste: saj je v njih toliko praktičnosti, okusa in dobre volje, da sem prav prijetno presenečena ob spoznanju, kako je današnji ženski svet dosleden, praktičen in gospodaren.

Smehljaje odlagam pismo za pisnom. Kaj vse so si izmislile te naše iznajdljivke! Ta je priložila pismu ljubko skico svoje obleke, da ne bo preveč pisanja, je pripisala; prav dobro misel, kaj ne?

Druga je poslala sličico obleke in kroja z merami in podatki, ki so našemu ženskemu kotičku prav dobro došli.

Od srca sem se nasmejala korenitosti neke naročnice, ki je v pismo vteknila celo izreček iz znanega modnega časopisa. Kje neki ga je dobila? Zlobneži bodo trdili, da ga je tatinska ročica nedvomno izmaknila iz kavarniške revije, toda pri nas mislimo, da so naše čitateljice bolj vzgojene (zato pa imamo Zrcalo naših dni!) in da je vneta natečajnica odrezek izpustila od svoje šivilje ali dobre znanke.

Iz marsikaterega ovoja je zdrknul vzorček blaga, ki naj bi se bolj podčrtal okus njegove nosilke. Zelo sem zadovoljna z izbranim okusom, ki so ga v odgovorih pokazale prav tako dekleta kakor žene.

V prihodnji številki bomo pričeli odgovore objavljati. Pri tej prilici naj omenim, da zaradi obilice prispevkov najbrže ne bomo mogli vse objaviti, in bo kritika strožja kakor smo sprva mislili. Prav gotovo bomo pa priobčili vse dobre in svojevrstne

odgovore, prav tako pa tudi uporabljive skice in kroje.

One čitateljice, ki svojih posilk še niso poslane, naj pa opozorim na nekatere napake, ki sem jih opazila v prispelih odgovorih.

Kako najbolje obrnem 100 din za nakup poletne obleke? Torej 100 din in ne 78 din ali celo 102 din! Hvala-vredno je, ako si naše čitateljice lahko že za 78 din omislijo čedno poletno obleko, a pri tem naj ne pozabijo, da jim je ostalo še 22 din, ki jih morajo tudi nekako uporabiti. Ostanek naj torej uporabijo za vse mogoče praktične in koristne potrebščine v ženski garderobi. Zatorej naj vsaka čitateljica napiše v svoj prispevek, kako je porabila v es stotak in ne le polovico ali tri četrti.

Težjo pomoč je zagrešila ona, ki je v svoj obračun svojevoljno priteknila še 2 din! Dva dinarja, to gotovo ni veliko, a prav ta dva dinarja izdajata napakico v vašem praktičnem čutu: ne znate se omejiti, ali še huje: ne morete svoje zahteve spraviti v sklad z razmerami in časom! Gibajte se torej le v meji 100 din, obračun naj ne bo ne večji ne manjši! Vzlic temu bomo dosedanjim prispevkom, čeprav imajo kakšno manjšo napakico, vzeli v natečaj!

K vsakemu odgovoru priložite točno izpolnjen kupon-obračun, ostale opazke pa pripišite v pismo. Menda mi ni treba omenjati, naj bodo prispevki čedno in razločno napisani, saj se že v pismu zrcali okus pošiljalke!

V prihodnji številki boste torej že čitale prve prispevke, do tedaj pa vzemite pero v roko še vse tiste, ki ste doslej molčale, in nam napišite odgovor. In vsaka naj bo trdno prepričana, da bo prav ona dobila 100 dinarjev, ker je še nešteto in nešteto možnosti!

Urednica.

ga graha), vse operi in zreži na kocke in rezančke. Potem skuhaj vse v slani vodi, ne premeško, in kuhano stresni na cedilo. Obenem daj v kozico žlico presnega masla in zarumeni v njem žlico čebule, prav toliko zelenega peteršilja, pridaj žlico moke; ko tudi ta malo zarumeni, prilij 1/2 litra mleka in dobro razmešaj. Ko se ohladi, primešaj tri rumenjake, malo stolčnega muškatoevega cveta, nekaj zrn soli, zelenjavo, žlico nastrganega sira in lahko primešaj trd sneg treh beljakov. Zmes daj v namazano skledo in peči v srednje vroči pečici približno pol ure.

Poletna večerna moda

Težko je govoriti o posebni večerni modi, ko imajo premnoge izmed nas komaj toliko denarja, da se še ponedelno oblečejo. Morda je pa tudi med našimi čitateljicami nekaj srečnic, ki bodo kmalu odrinile na morje ali v večje letovišče in bodo torej prav gotovo potrebovale skromnejšo večerno obleko; saj vemo, mlajši rod se še zmerom rad zavrti, posebno če je na počitnicah.

Vem, da je z denarjem križ, zato bom pričela kar z najcenejšo modo: s prenovljeno staro večerno obleko. Prav tako vem, da marsikatera ne umege sestavljati točne načrte za popravila stare obleke, zato vam rada postrežem z najnovejšimi nasveti, ki sem jih poiskala v vseh mogočih nemških in francoskih modnih časopisih.

Stara obleka iz rožastega imprimeja, precej dolga z rokavci: Odrežite dokaj visok sprednji del in rokavce ter pripnite obleko na dva svetla traka ali pa iz blaga, v rokavcih sešijte dve čedni naramnici.

Novo: 1 1/2 m organdija, tila ali čipk (kakor vam pač blagajna dopušča). Sešijte si majhen bolero iz volanov in tako imate celo obleko v dveh kombinacijah: močno izrezano ali pa bolj zaprto z bolerom.

Prav to obleko lahko popravite še na en način: ako ste prijateljica širokih, zračnih kril, si kupite 2 m mušlina ali tila in si pripravite nekako zvončasto krilo, ki se od spredaj za veže v pasu z veliko baržunasto pentljo. To krilo bo pri plesu frfotalo okrog vas kakor nežna metuljva krila in bo na moč podčrtalo čar vaše osebnosti.

Stara obleka iz enobarvnega tafta: Kupite si taft v rožnati, rumeni, bledozeleni in nežno modri barvi. S to mavrico obrobite rob obleke, a trakovi mavrice naj ne bodo

širji od dveh centimetrov. Obleko ob vratu precej odprite in si prav tako sešijte naramnice iz pol centimetra širokih mavričnih trakov.

Ako je taft še zelo lep in je obleka enostavno rezana, vam svetujem tale posrečeni poskus: kupite štiri metre poceni prosojnega organdija in si sešijte moderen zvončast plašč, ki je pa odspredaj odprt in spet samo z majhnim pentljo ali starinsko sponko. Rokavci naj bodo široki ali pa balonasti. Taft mora biti seveda temne barve, plašč pa nežno barvan v isti ali nasprotni barvi.

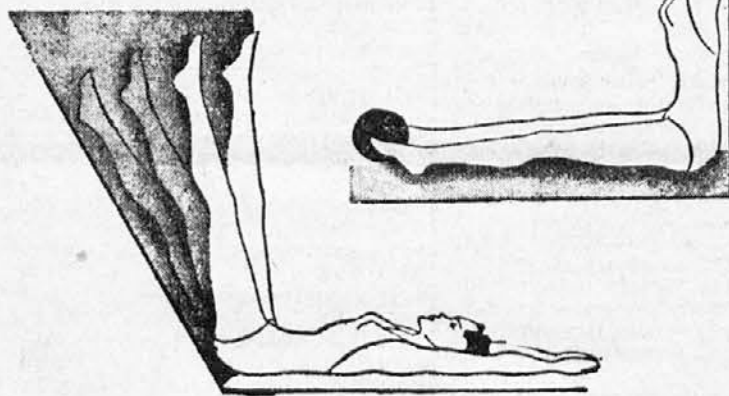
Stara obleka iz svile ali kitajskega krepa (črpe de chine): Povem naj pri tej prilici, da so skoraj vse stare obleke ob vratu zaprte, vse novejšje pa prav tam precej izrezane. Zato rajši vse starejše obleke izrežite ob vratu in na hrbtu ali jih pa pripnite kar na naramnice!

V treh tednih odpraviš trebušček - a ne brez dobre volje!

Vse ženske si žele, da ne bi imele trebuha, in to bolj iz kokenosti kakor iz zdravstvenih skrbi. Priznajmo pa, da res ni okusno videti mlado in čedno žensko z napihnjenim ali celo visečim trebuhom. Imam prijateljico, ki ima nenavadno velik trebušček, in ta ni le znamenje njenega cvetočega zdravja, temveč tudi njene lenobe. Ne pravim tega kar tjavdan, ker vem, da po primerni telovadbi njen špehec docela izgine. To nad vse koristno in prav tako dolgočasno telovadbo vam bom danes popisala.

Hudo je to, da so debelšni ljudje navadno tudi kar se da navezani na ugodje in udobnost. Zato se jim bodo moje vaje morda zdele pretrde. V tolažbo naj jim povem, da so te 4 vaje prav tako uspešne kakor puste in težke. Ako boste te vaje vadili redno vsak dan, vam obljubim, da boste že v treh tednih docela odpravili nadležno mast ob trebuhu.

1. vaja: Za to vajo potrebujete precej veliko gumijasto žogo, ki jo kupite za nekaj dinarjev v trgovini za igračke. Prav tako kakor žoga, vam bo služila tako imenovana »duša« nogogetne žoge ali pa navadna vodna žoga.

Lezite na tla in vzročite roke nad glavo, tako da se bodo dotikale tal. Stisnite žogo med noge in jih počasi vzdignite, dokler ne bodo prišle v docela navpično lego in tvorile pravi kot z vašim telesom. Nato prav tako počasi znižajte noge, a jih ustavite kakih pet centimetrov nad tla in nekaj sekund docela mirujte. Pri tej vaji je posebno važno to, da ne krčite kolen; prve dni vadite vajo le štirikrat, petkrat, pozneje pa vsaj desetkrat.

2. vaja: Lezite na hrbet kakor pri prvi vaji, samo da zdaj nič več ne potrebujete žoge. Vzdignite levo nogo, nato desno za pet centimetrov višje od leve in nato spet levo in spet desno, tako dolgo dokler ne postavite nog docela navpično. Zdaj spet spuščajte noge na isti način, a nekoli-

zi bleščočih trakov. Stare svilene obleke prenovite z žaboji, ovrtniki in robovi iz čipk, z jopicami in boleri. Docela novo bo učinkovala tako popravljena obleka: prerežite obleko od izreza do doljnega roba, seveda le, če kroj to dopušča. V gubo, ki ste jo dobili na ta način, pa vstavite drobno naguban del, ki se bo odpiral le ob plesu. Ta del je lahko iz istega blaga, še bolj svojevrstno pa učinkuje iz živo barvanega blaga. Te obleke niti vaša »najboljša prijateljica« ne bo spoznala.

O novih oblekah naj povem le to, da so zelo enostavne. V modi je vse: organdi, imprimé (a le z velikimi cvetličnimi vzorci, kakor vidite na naših slikah), taft, čipke, svila, razni krepki in til. Ako kupujete letos novo obleko, si jo ukrojite bolj preprosto, saj vidite, da boste le pri enostavnem kroju lahko obleko več let nosile in vsako leto spreminjale.

Naša kuhinja

KAJ BO TA TEDEN NA MIZI?

Četrtek: Goveja juha z vlivanci, teletja pečenka z rižem, krompir. — Zvečer: Glavnata solata, mrzla sadna žolica.

Petek: Ruska postna juha, krompirjevi zvitki, rumena koleraba, kipnik iz orehovitih rezancev. — Zvečer: Nadevani paradizniki, beluši z jajci.

Sobota: Goveja juha z jetrnimi žličniki, svinjska pečenka, krompir, mešana solata. — Zvečer: Mrzla pečenka, kruh z maslom in slane sardelice.

Nedelja: Mlada kokoška**, glavnata solata, češnjev kompot, črna kava. — Zvečer: Mesna solata z gorčico, sir in ržen kruh.

Ponedeljek: Goveja juha z mozgovimi emoki, govedina s praženim krompirjem in hrenom, sirovi emoki. — Zvečer: Testenine s parmskim sirom, palačinke z marelično meezo.

Torek: Goveja juha z rižem, belušev kipnik, kavni puding***. — Zvečer: Grahek s krompirjevim pirejem, kompot.

Sreda: Obarna juha z rižem, kolerabe s krompirjevim pirejem, šodó. — Zvečer: Palačinke s špinačo, kruh z maslom in sirom.

Pojasnila

* Beluši z jajci: Skuhaj 10 do 15 zelenih belušev v slani vodi; kuhane ocedi in zreži v mehke, za prst široke koščke. Nato jih daj v kozico in prepraži v presnem maslu. Potem vmešaj še šest jajc, pičle 1/4 l smetane ali mleka in malo soli. Segreji nekoliko presnega masla, daj vanj drobno zrezanega peteršilja in kar si prej vmešala, in mešaj vse skupaj na ognju, da zakrčne. Potem primešaj rahlo beluše in daj na mizo.

** Mlada kokoška: Daj v kozico žlico masti in vanjo rezinice, narezane iz prekajene slanice. Potem pridaj peteršilja, korenja, malo čebule, vse to zrezano na kolesčke; nadalje pridaj zrnice dišave, 1 dišeč klinček in malo limonove lupinice. Osnaženo jarcico ali pa 1 ali 2 s slanino pretaknjena in osoljena piščanca položi v kozico, kani nanju malo juhe, pokrij in pri ognju počasi praži, da bo sla okrog in okrog enako oprazena. Potem vzemi kokoško ali piščanca ven, odlij mast, naredi na njej prežganje, zelenjavo pa zalij z juho, da prevre, potem jo precedi na prežganje. Kadar zavre, daj piščanca vanjo, ko še malo prevre, ju vzemi ven, zreži in jo v vrsti zloži na krožnik, vlij čez omako in daj na mizo. Lahko prilijš omaki malo kisle smetane in še vse skupaj nekoliko prevreš.

*** Kavni puding: 1/2 l močne črne kave, 14 dg sladkorja, 10 dg moke in 10 dg presnega masla mešaj, da postane gladko, potem še na štedilniku, da se zgosti. V ohlajeno zamešaj 7 rumenjakov in malo vanilije in spet mešaj 10 minut, zdaj rahlo primešaj trd sneg petih beljakov. Daj v

namazano in z drobtinami potreseno obliko in kuhaj v sopari 45 do 60 minut. Kuhano puding stresni v skledo in nekoliko ohlajenega oblij s kremo.

Krema: Mešaj v primernem loncu 4 rumenjake in 12 dg sladkorja; v dobro spenjeno prilij 3/4 l vroče, močne kave in mešaj v vreli vodi ali na štedilniku, dokler se ne zgosti. V ohlajeno zamešaj v sneg stolčene sladke smetane in malo vanilije. Ako nimaš smetane, si jo pripravi iz treh beljakov trdega snega in treh dekagramov sladkorja z vanilijo in vročo kremo.

NEKAJ ZA VEGETARIJANCE

Češnjeva juha

V glinastem loncu kuhaj 15 minut pol kilograma češnje, skledico limone, 5 cm cimeta, 7 dg sladkorja in 1 liter vode. Pol kilograma češnje očisti in jih dobro slaži. Ta sirovi češnjev sok pomešaj z ohlajeno češnjevo juho in serviraj z zdrobovim pudingom.

Sirovi beluši

1/2 kg belušev očisti in nastrgaj, prav tako 5 dg korenja. Vmešaj omako iz jedilne žlice olja, soka ene limone, 1 šalotke, nekoliko ingverja, muškatoevega cveta in jedilne žlice kisle smetane. Vmešaj beluše v to omako in daj na mizo.

Zelenjavni narastek

Pripravi za desertni krožnik razne zelenjave, katere imaš na razpolago, (te bi bile: en korenček, koleraba, malo ohrovt, cvetače in pest zelene-

Očitam svoji mami!

1. Da me imenuje »puščoba«, ker se nočem igrati z najmlajšim bratcem ravbarje in žandarjem.

2. Da mi odreka vsa nedolžna veselja, češ da sem najstarejša in moram torej biti drugim dober zgled.

3. Da pravi o moji najboljši prijateljici, da je že preveč samostojna in torej nič kaj primerna družba zame...

4. ...v njeni navzočnosti pa reče ob mojem ognjevitim odgovoru: »Prepričana sem, da vi s svojo mamico ne govorite tako grdo!«

5. Da pripomni ob sprejemu gostov, ki so prišli po dolgem času k nam: »Ko bi vedeli, kako otročja je šela«

6. Da mi prepoveduje petje, češ da jo od mojega glasu glava boli...

7. ...kadar kdo pohvali moje petje, se pa brž postavi: »Da, da, prav takšen glas ima kakor jaz.«

8. Da budno pazi na sleherni moj

korak na plesu, ki ga priredimo vsako leto v šolski telovadnici.

9. Da hoče o polnoči oditi domov in zavrne moje prošnje, da bi še ostali, z znano pridigo: »Sitnica, rada bi videla, kaj bi bilo, če bi jaz tvoji babici le pol toliko ugovarjala kakor ti meni!«

10. Da mi prepoveduje visoke pete in krema za obraz, češ da to ni za moja leta.

11. Da me oblači v vse mogoče žive barve in v nemogoče kroje z nabranimi krili in visokimi živetci, kakor da bi imela še zmerom deset let.

12. Da mi kar venomer stavlja v zgled vse mogoče krepostne sestrične.

13. Da mi pomeče v ogenj vsa pisma, vse zbirke imenitnih filmskih igralcev in vse gledališke sporede.

14. Da deli vse mladeniče, ki jih poznamo, v dve skupini: v tiste, ki »pridejo v poštev« (partije s kariero) in v tiste, ki »Boju čas kradejo« (športniki, umetniki in študenti).

Za nezadovoljnimi sinovi so se oglasile še nezadovoljne hčerke in odkrile mnogo pomanjkljivosti v vzgoji svojih mamic. Seveda so to le neznatne napakice, ki jih pa mladostniki v svoji občutljivosti kar se da težko gleda. Kritične hčerke pa nimajo zato prav nič manj rade svojih mamic, le njihova ljubezen do pravičnosti zahteva pri vsaki vzgoji doslednost. Da mati, ki ves dan trdo dela za svojo družino, včasih kaj lahko podleže živčnosti in nedoslednosti, tega se petnajstletne hčerke v svoji mladostni vihravosti ne domislijo...

15. Da pravi ob madežu v moji obleki: »Nepazljivka, najbolje bo, če se poročiš z milijonarjem!«

16. Zato pa v družbi, kjer je mladenci iz prve skupine, ljubezno namigne name in skrivnostno pove: »Prepričana sem, da bo dobra gospodinja«, ali pa: »Tisti, ki jo bo dobil, bo lahko kar zadovoljen.«

17. Da se ji zdi moja soba vsa v neredu, ker je urejena po mojem in ne po njenem okusu.

18. Da me nepretrgano priganja k učenju, a ne zato, da bom lepega dne samostojna (za dekle je najbolje, da se odda), temveč zato, da bi prehitela sosedovo Milko.

19. Da odpira vsa moja pisma, ki so napisana s količkaj neznano jipisavo.

20. Da mi ob čitanju lepega romana podre vse lepe sanje o ljubezni z vzklikom: »Kako le moreš verjeti takim izmišljenim marnjam!«

Praktični nasveti

Čopiče, ki so postali trdi od laka ali oljnate barve, očistiš s terpentinom. Če je plast laka ali barve debela in stara, bo potrebno dolgotrajno in ponovno namakanje v terpentinu.

Terpentin izvrstno pomaga tudi tedaj, kadar hočeš staro in izsušeno loščilo za čevlje napraviti spet uporabno. Posušeno loščilo segreješ in dodaš nekaj kapljic terpentina. Kajpada loščila ne boš segrevala na odprtem ognju, temveč ga boš postavila na vroč podstavek!

Obnošene rokavice in čevlje iz irhovine osvežiš s smirkovim platnom: z njim podgrneš po ogoljenih mestih.

Steklenice, ki jih vzameš s seboj na potovanje, najbolje zamašiš tako, da zamažeš in vrati steklenice pomočjo v raztopljen parafin.

Če so rjavi čevlji na koncih obdrgnjeni, jih pobarvaj z jodom.

Stare oljnate slike umiješ z mlačnim mlekom. Po umivanju jih takoj posuši.

Kopalno kad iz lošča (emajla) očistiš z zmesjo terpentina in soli.

Stare mastne madeže odpraviš z bencinom, bencolom, etrom ali kloroformom.

Rumene klavirske tipke najlepše očistiš s kolinsko vodo, terpentinom ali alkoholom ali pa z mešanico bencina in krede.

Humor

Narobe svet

»Zakaj se le zdi Rogač tako star?«
»To je zaradi stroškov, ki jih ima, da se zdi njegova žena tako mlada!«

Spozna se

Učitelj: »Ako se je kdo rodil leta 1910, koliko je letos star?«
Učenec: »Ali je moški ali ženska?«

Moderni časi

»Gospod pilot, zakaj se ne vzletimo?« je razburjeno vprašal Kornič.
»Majhna zamuda! Bencinski tank ima luknjo!«

»Ta je pa lepa! Točno ob devetih bi moral biti pri poroki na Sušaku!«
»Mladi mož!« se je pilot grozeče približal Korniču, »mladi mož, ali ste mi nemara vi zvrtili luknjo v bencinski tank?«

Visoko leti

»Gospodična, sprejel sem vas za strojeplisko, pa še traku ne znate izmenjati!«
»Ali mar mislite, da zna Paderewski uglaševati klavir?«

Pravi prostor

Režiser: »Tri korake morate nazaj, stopiti, gospodična Mia Pia.«
»Potlej vendar ne bom več na odru...«
Režiser: »Saj tam je pravi prostor za vas!«

Nadobuden sin

Neki škot se je izpridil, zakaj zoper vse škotske postavbe si je kupil prvovrstno blago za obleko. Ta dogodek je spravil vso družino na noge. Mali in veliki so stali okoli mize in si občudovaje ogledovali imenitno kakovost blaga. Tudi najstarejši sin je z zanimanjem opazoval blago — toda na narobni strani.

»Fantč, ga je pokaral oče, »blago je treba pogledati na pravi strani!«

»Ze vem,« je odrezavo odgovoril nadobudni sinček, »zame je pa le važno, kakšno je narobe, ker vem, da bom jaz obrnjeno obleko ponosil za teboj.«

Čarovnija

Čarovnik: »Dame in gospodje, povejte mi, kaj bi radi, da izgine?«
Stara dama: »Moja kurja očesa!«

Po ovinkih

Služkinja vpraša: »Milostljiva, povejte mi prosim, koliko je ura?«
»Pol desetih, Minka.«
»Joj, kako hitro mine čas! Ze dobro uro je od tega, ko mi je padla dragocena vaza iz rok.«

Na pomaganje!

»Halo, ali je tam policija? Pošljite, prosim, pri prici deset stražnikov v Dom samostojnih žena!«
»Kaj se je pa zgodilo?«
»Vlomil sem...«

Dober nasvet

»Niti pozna me ne, pa bi me že rad vzel za ženo!«
»Kar brž... se preden te spozna!«

Kazen

»Ako se kdo izmed članov našega samskega kluba poroči, ali mu potlej naložite kazen?«
»Ne, saj je revež že dovolj kaznovan.«

Prijazen sprejem

Janez pričakuje s svojim nadobudnim sinčcem tašno na postaji. Vlak ima precejšnjo zamudo, in ko naposled vendarle privozi, potreplja izstopivša stara dama svojega vnuka in ga vpraša:

»No, Ivanček, ali sta bila zelo v skrbeh, ker ni bilo vlaka tako dolgo?«
»Ne, babica,« zine malček, »očka je rekel, da prav gotovo ne bo nesreče, če je na vlaku tak zmagaj!«

Dobesedno

»Res mi je žal, gospod sodnik, da sem si prilaščil denar. Toda saj veste: več imaš, več se ti zahoče!«

»Obsodim vas na osem mesecev, koliko več bi radi?«

Vljudnost

»Kdo pa je ta dolga preklja tam onkraj ceste?«
»Moja hči!«
»Tri sto kosmatih, kako velika in lepa je postala!«

Med domačimi

»Obtoženec, pred več pričami ste tožniku rekli: 'Idiot!' Ali priznate?«
»Da, gospod sodnik; toda navzočim so bili sami domači, ki to že tako vede.«

Pravo ogorčenje

»Ko sem Klari dal prvi poljub, mi je pritisnila pošteno za uho; ko sem ji potlej prisegel, da se ne bom nikoli več spozabil, me je opazila še v drugo.«

Skrivnost LOGARSKKE HISICE

Roman. — Angleški napisala Elinor Glyn. — Prevedel Z. P.

10. nadaljevanje

Tamara je legla nazaj v blazine in se je silila, da bi pogledala resnici v obraz. Še enkrat si je v mislih predočila vse dogodke, pomislila je, kaj je storila in kaj bo treba ukreniti. Predvsem: v Gricko je zaljubljena, o tem ni dvoma! Toda gosposka angleška dama ne sme dovoliti, da jo poljubljiva mož, ki je vajej poljubljanja, in se igračka z vsako, ki mu je všeč in... dokler mu je všeč. Ona je prosta, on tudi; ljubimkanje, najsi je še tako opojno, je torej žalitev. Če tolikanj hrepeni po njej, bi jo bil moral prositi, naj mu postane žena. Tega pa ni storil, in zato ni več druge poti, kakor da odide, čim prej, tem bolje.

Potlej je premišljevala o preteklosti. Od tistega trenutka, ko sta se razšla pri sfingi, jo je zmerom poniževal. Zmerom je bil on zmagovalec. Ali je mar res tako smešno slabotna? Kolikšna zla usoda jo neki zasleduje? In ko je tako ležala in si je brez ovinkov predočila vse okoliščine, jo je vendar obšel občutek nepopisne sreče, ko se je spomnila poslednjega strastnega poljuba. Njene nežne ročice so krčevito mečkale odoje in vzdahnila je: »Če me res ljubi, bi tvegala negotovo srečo. Samo, da žal nimam nobenega dokaza njegove ljubezni; morda se prav tako igračka s Tatjano Šebanovo in še z mnogimi drugimi.«

Ob tej misli se je uprl ves njen ponos. Nikoli več se ne bo igral z njo!

Potlej se je domislila vseh svojih majcenih neumnih navad. Če bi bila drugačna, ne tako utesnjena od samih predsodkov, tako naravnost, kakršne so tukaj vse žene, potlej bi jo morda utegnil ljubiti. Oh... ko bi bilo res!

Ta misel ji pa ni prinesla tolažbe, temveč je samo še podvojila njeno trpljenje.

Prvo, kar pride na vrsto, bo jekleno samoočlovečanje. Samo še slučajno ga bo smela srečati; botri bo morala dopovedati, da bo treba nazaj domov, in da bo precej po vrnitvi iz Moskve odpotovala na Angleško. Prenalepem na sme oditi, sicer bi si domišljala, da se ga boji. Zapeta bo, vljudna in mirna, in pokazala mu bo, da ji ni nič mar, in da nima namena še kdaj obnoviti ljubimkanje. Telo in duša sta ji bili razboleli, zato je ležala popolnoma pri miru.

Med tem časom sta se spodaj v salonu pomenkovala kneginja in Stephen Strong.

»Da, mon ami,« je dejala kneginja, »morate z nami; čez teden dni, dan po mojem plesu, se odpeljemo, da pokažemo Tamari Moskvo, odondod jo pa mahnemo čez noč v Milasav. Olga in Sonja s svojim možem, Anglež, Sergej Grekov in Valonne se nam pridružijo; boste videli, da bo prav prijetno.«

»Pomislite na dolgo potovanje in na moje stare kosti,« je smehljaje se pripomnil Stephen Strong. »No, ker vi želite, draga kneginja, bom ustregel vaši želji.«

Strong in kneginja sta bila stara in prav dobra prijatelja in z njim se je kneginja najrajši pogovorila o bodočih načrtih. Strong je vstal in si prižgal cigareto; potlej je stopil po sobi in se je spet vrnil. Naposled je spet sedel. Kneginja ga je začudeno opazovala.

»Vera, povejte mi resnico!« je začel. »Kako je stvar? Priznam, poslednja noč mi je dala mnogo misliti.«

Kneginja ga je vprašujoč pogledala in dela: »O čem ste razmišljali?«

»Vidite, Gricko je prav svojstven človek; ni ne Rusu ne nikomur drugemu podoben. Sam svoj je in vendar je najbolj privlačna osebnost, ki jo poznam.«

»No — in?«

»In ko bi vedel, v kako preprosti in naravni okolici je dorasčala vaš krčevnik...«

»Stephen,« mu je skočila v besedo, nestrpno pritkava je s peto ob tla, »res vas ne razumem, in vas prosim, da odkrito poveste, kaj mislite!«

»Tako malo je dorasla temu, da bi se merila z njim, kakor neboljen otrok; to mislim.«
»Merila! Zakaj naj bi se merila z njim? Moški so vendar tako dolgočasni!« Kneginja je vzdihnila. Potlej je spet povzela: »Ali

mar ne vidite, kako zelo upam, da se ljubita? Da bi ga le zmerom tako ne zafirkovala in bi se mu ne postavljala neprestano po robu. O, potlej bi bilo vse dobro.«

»O upornosti ni bilo snodi mnogo videti,« je menil Stephen Strong, »in če se Gricko samo igra in ne misli resno, ga naj bo sram.«

»Pa menda nočete reči, da se bom morala jaz vmešati v zadevo?«

»Samo v toliko, da mu ne smete dovoliti neomejene priložnosti. Saj se gotovo še spomnite sezone v Londonu, svojega brata Alekseja in Tamarine matere... in usodnih posledic...?«

Kneginja si je z dlanjo pokrila oči in očitačoče vzdiknila:

»O Stephen, kako kruti ste, da obujete te žalostne spomine! Toda to tukaj je čisto druga stvar. Oba sta prosta, in moja največja želja je, da bi se Gricko in Tamara poročila.«

Potlej je s spremenjenim glasom nadaljevala: »Mislim, da je vaš predlog napačen. Moj namen je, da sta kolikor mogoče mnogo skupaj; njena nežna ljubeznost bo vplivala nanj in spoznal bo vrednost njene čiste notranjosti; potlej se bosta tudi nehala prepirati. Njena zapetost in njen upor ga delata blaznega. Včasih že kar ne vem, kaj bo še vse storil.«

»Nič ne more z gotovostjo preokrožiti njegova dejanja,« je z nasmeškom pripomnil Stephen Strong. »Ker ste pa vi zadovoljni, ne bom ničesar več rekel. Samo to mi pazite, da moji nežni, drobni rojakinji ne strete srca.«

»V živo mi režete, Stephen,« je menila kneginja. »Vi, predvsem vi, ki poznate vezi, ki me vežejo s Tamaro!«

V 24 URAH

barva, plisira in kemično čisti obleke, klobuke itd. Skrobi in svetlolika strelce, ovratnike, zappestnice itd. Pere, suši, munga in lika domače perilo. Parno čisti posteljno perje in puh

tovarna JOŠ. REICH
LJUBLJANA

maro! Kako morete sploh pomisliti, da bi jaz dovolila, da ji stre srce?«

»Draga Vera, oprostite mi!« je zaprosil in ji poljubil roko. »Zbršiva to, kar sem rekel, in vse naj bo prepuščeno vaši uvidenosti; toda nikar ne prezrite strasti moža, kakršen je Gricko, zakaj vsi vemo, da ni iz ledu.«

»Vsi ga napačno sodite, mojega ubogega Gricka,« je dejala kneginja samo naspol potolažena. »V bistvu ima plemenit značaj; lepega dne boste že še vsi to izprevideli.«

Skoraj se je že večerilo, ko je prišla Tamara v salon, poln gostov pri čaju. Storiila je bila trden sklep in je našla svoj mir. Z Grickom bo obvečala popolnoma mirno in ravnodušno, hkratu bo pa mimogrede z Jackom kar se da ljubezniva. Tako bo vsaj lahko v miru prenašala poslednje dni svojega bivanja v Rusiji. Zakaj z žalostjo v srcu si je dopovedovala, da bi Gricko ne bil vsega tega storil, ako bi jo resnično ljubil.

Ko sta kmalu nato vstopila knez in lord Courtray, je pozdravila oba s prisrčno nebržnostjo. Potlej je prišla Jacka za roko in sedla z njim na zofo v ozadju sobe. Kramljala je z njim prijazno in zaupno o vseh njegovih družinskih zadevah.

»Pri Jupitru, Tamara, veš, da ti moram čestitati zaradi tvojih napredkov, dragi otrok,« je čez nekaj časa menil Jack. »Nekaj poseben pogled so dobile tvoje oči! Ako bi ne bil tako zaljubljen v sladko malo groflico Olgo, bi menda začel kar tebi dvoriti.«

»O ti dobri, stari tepček Jack!« je hudomušno menila Tamara.

Lord Courtray je imel navado, kadar je govoril s kakšno žensko, tudi s svojo materjo, da se je zmerom sklonil k njej in ji vdano zrl v oči. Tamara, ki je nehote ošinila kneza s pogledom, je opazila na njegovem obrazu izraz, ki ji je nagnal skoraj strah v kosti. Za vse na svetu ne sme dovoliti, da bi se zaradi nje knez in Jack sprla, saj je bil njen stari prijatelj popolnoma nedolžen. Hkratu ji je pa ven-

dar bilo v tolažbo, da je lahko zbadala kneza. Vendar se ji je zdeso pametneje, da vstane in se posveti ostali družbi. Jack si je pa koj našel svojo zabavo. Sedla je k Stephenu Strongu in zdela se je prav dobre volje.

»Ali ste že slišali o našem potovanju v Moskvo, mr. Strong?« je vprašala. »Kneginja meni, da morate tudi vi z nami. Joj, kako se že veselim.«

»Zdi se, da nas čakajo mnogo obetajoči časi,« je odgovoril stari Anglež, puhajoč dimaste kroge v zrak. »Pustolovščine nas čakajo...«

»Prebrala sem že nekaj 'vodičev', da se bom dobro spoznala in bom lahko Jacku vodnica. Ta revček je še nevednejši ko Tom!« je smeje se vzdiknila.

»Poskusiti moramo, da užijemo ves čas, in če sneg ostane, kakor se zdi, bo prav gotovo lepo.«

»Gricko,« je vprašala kneginja Ardaševa, »koliko milj je iz Moskve do Milaslava?«

Knez je v poslednjih minutah molče slonel ob kamninu in je strigel po Tamarinem pogovoru. Tedaj je odgovoril:

»Trideset, tetica; s trojkami se bomo peljali, toda svoje ljudi pošlji že kar dan prej tja.«

Potlej se je obrnil k Tamari, ki se je zdela vsa zatopljena v pridružen pogovor s Stephenom Strongom, in jo vprašal:

»Ali ste dobro spali, madame?« Njegov podsmehljivo izzivalni pogled je Tamaro razsrdil; svojemu sklepu na ljubo je pa vendar ostala mirna.

»Tako imenitno kakor le redkokdaj, knez. Snočnji večer je bil zanimiv; čedalje bolj spoznavam običaje vaše dežele. Kar mi je pa najbolj všeč, je zgledno viteštvo moških nasproti damam, zlasti nasproti tujkam.«

Pogledala sta si v oči in njuna meča sta se križala. Tamara se slutila ni, da ga še nikoli ni imela tolikanj v oblasti.

Botrici je bila že omenila name-ravano vrnitev, toda kneginja se je samo smehljala. Z Grickom je pa zdaj začela kakor o pribiti stvari:

»Saj že menda veste, da se vrnem domov, ko pridemo nazaj iz Moskve.«

»Torej vam je pri nas premraz?« je vprašal.

»Razlike so mi prevelike; zdaj zmrzuje, v prihodnjem trenutku se že spet tali, in medtem ko bi človek zunaj zmrznil, je znotraj neznošno vroče. To spravi človeka iz ravnotežja.«

»Kljub vsemu temu pa vendar ne boste odpotovali,« je menil in se z izzivalnim nasmeškom naslonil v stolu nazaj.

»Prav gotovo se bom vrnila na Angleško.«

»Bomo videli; še marsičesa se morate naučiti.«

»Česa?«

Tamara se je razburila, zakaj že od nekdaj jo je srdil ta njegov ukazovalni ton. Zmerom in vsepovsod ta muhavost! Zmerom jo je obhajal občutek negotovosti, nikdar ni bila prepričana, da ga ima v oblasti. Ker je pa že storila trdni sklep, da pojde domov in ne ostane več v tej nevarni bližini, si ga zdaj še lahko privoščil in ga trpinčil! Prebujena zavest njene lastne moči je pričarala na njen obraz nesluteno ljubeznost.

»Vi menite, da lahko uravnate ves svet po svoji volji, knez,« je dejala.

»Tistim, ki jim hočem vladati, tistim vladam, kakor vidite,« je osorno odgovoril.

Tamara je podsmehljivo zategnila usta in pritkavala živčno s svojo drobno nožico. Potlej se je nasmešnila in dela s svojim najzapeljivejšim glasom: »Kako čudno bi bilo, če bi se tokrat zmotili!« Potlej se je brž obrnila h kneginji Sonji, ki je pravkar prišla, in vsi vprek so se začeli pogovarjati o plesu, ki bo čez teden dni v kneginjini palači, prvi po dolgem zalovanju.

»Kričče barve se ne bomo mogle obleči, pač pa belo, živo in vijoličasto; kolikšen užitek po tej neznošni črnini.«

Ko so gostje že vsi odšli in se je Tamara preoblačila za večerjo, je že čutila, da polagoma pridobiva trdna tla. Imela je bila več uspeha, kakor je pričakovala. S knezom je

Kako nežne barve!
Ampak kako občutljive!
Kljub temu pa imate lahko dolgo veselje z Vašimi letnimi oblekami. Potrebna je samo pravilna nega - pranje v mrzli vodi z blagimi milnimi luskami LUX.

Se peni tudi v mrzli vodi

obračunila. Natanko ji je sicer dal razumeti, da bi se še dalje rad z njo zabaval, toda ona se mu je izognila; govorila je zdaj s tem zdaj z onim, naposled je pa sedla k nekemu elegantnemu gardnemu častniku. V družbi se je znala obvladati... toda ko bo na samem z njim!... A temu se bo lahko ognila!

XIII.

Vihar na vidiku

Morda je bil srečen slučaj, da se je moral knez po tem srečanju tri dni uradno muditi v Carskem selu in ni utegnil priti v Petrograd; zakaj bil je takšne volje, da bi utegnil zakriviti kakšno nesrečo, a tudi Tamara je bila v teh dneh vse prej ko krotka. Počutila se je prav nesrečno, čeprav je kazala veselost. Njeni samozavesti ni bilo v spodbudo, da mora zbežati iz ljubezni do moža, čigar dejanja so bila nedvomno v nasprotju z občutki, ki jih ji je priznal. Najsi so ji vsi drugi izkazovali še toliko pozornosti, bodica v srcu jo je vendar nenehoma skelela. Premnogokrat so jo obhajali čudni občutki: sredi vsakdanjega pogovora se je zdajci spomnila voznice s trojko v jutrnjem svitu, in ob živahnem spominu na srečo, ki jo je bila užila, je skoraj vzdihnila. Potlej je spet krčevito stisnila pesti in si zabčila, da bo odsej vse take spomine v kali udušila. Kljub vsej trdni volji si je pa Gricka vendar samo včasih izgnala za deset minut iz spomina. Njegov vpliv nanjo je postal vsega močnejši. Čudila se je, da ni prišel; botrico pa ni marala vprašati — in tako so minili trije dnevi mrzličnega nemira.

Tretji večer so šli spet gledat balet. Njim nasproti je sedela v loži neka temnolasa mlada dama trdih, odločnih potez; bila je imenitno oblečena, okrasja pa ni imela mnogo.

»To vam je znamenita dama,« je pripovedoval grof Valonne; »ogledati si jo morate, madame Loraine. Nekoč je bila najboljša baletna plesalka, in lani si je privoščila pri nekem Grickovem slavu prav vznemeno dramatski samomorilen poskus. Morda je bila takrat njegova prijateljica — tega človeka nikoli ne ve — pribito je pa, da je bila nora vanj zaljubljena, in je nemara še zmerom, vsaj tako pravijo. Sredi precej divje zabave, ki jo je priredil njej na čast, je zdajci spila strup, potem ko je gostom oznanila to svojo strahotno namero. Od groze smo kar okameneli, samo Gricko je ostal miren. Posadil si jo je v naročje, ji vili v usta polno steklenico namiznega olja, potlej jo je pa poslal k zdravniku. Ubožica si je kajpak opomogla, in iz romantične smrti ni bilo nič. Pravili so, da je potlej kar besnela od srda; teden dni kasneje se je pa poročila z nekim bogatim izdelovalcem strešnega škritja. Gricko je z zadeva zdela na moč nesramna; poslal ji je pa vendar dragoceno demantno zapestnico in je ni več pogledal.«

Tamari so lica kar žarela, in njena ranjena samozavest jo je skelela še bolj. Torej je s to plesalko na isti stopnji? Nu, strupa že ne bo pila, da bi ga potlej z namiznim oljem izbruhala!

»Kako strašno smešno!« je dejala in droban grenak nasmešek ji je zaigral okrog ustnic.

»To je bila smola, kajne?« je spet povzel Valonne in od strani opazoval Tamara.

Cene naših malih oglasov so zmerne in času primerne!

ZREČALO

naših dni

Za prispevek v tej rubriki
plačamo 20 din

Samogovori...

Takole včasih ob lepih večerih, posebno, kadar žabe prav reglajo, ne morem zaspati. Tedaj grem k oknu in gledam po ulici mimo idočih.

Ze večkrat sem opazila, da ljudje v našem okraju zelo radi govorijo sami s seboj. In zadnjič, ko spet gledam skozi okno, pride po cesti mimo naše hiše mlad uradnik kakih 26 let, maha z rokami in govori na glas:

»Da, treba je skupnosti. Jaz to razumem, drugi pa ne. Menda nočejo. Poznajo premalo družabnosti.«

Zdi se mi, da me je opazil, in je umolknil.

Kmalu za njim je prišel neki starejši učitelj.

»Res je tako, pa vendar ni tako. Če bi bilo tako, ne bi bilo tako,« je govoril samemu sebi. Več nisem razumela.

Po drugi strani ceste je malo za njim stopal neki vajenec, ki se je pritoževal nad gospodarjem:

»Ga bom že. Naznanil ga bom, tega hempa!... In kaj si vse upa, ta baraba...«

In spet nisem mogla več razumeti, ker je fant izginil za vogalom.

Pa še neka stara ženica je prišla in je tudi nekaj godrnjala. Kaj, ne vem.

Bog ve, ali so samogovori zdaj moderni, ali so pa dokaz splošne ner-voze in duševne napetosti. R. K.

»Lepo vedenje...«

Pred nekaj dnevi sem bil na vrtu neke gostilne. Ne daleč od moje mize sta sedela pri pol litru vina neki fant in njegovo dekle. Zabavala sta se še nekam dobro, čeprav je bilo dekle videti žalostno. Najbrže zato, ker je bil fant že malo »okajane«.

Čez nekaj časa se je zbrala pri so- sedni mizi večja družba, ki jo je fant očitno dobro poznal. Prigovarjal je dekletu, da prisedeta k njej, toda ona ni marala, ker ji zaradi materine bolezni ni bilo do družbe. Kar na le- pem je pa on vstal in prisedel k ome- njeni družbi. Dekle je ostalo samo pri pol litru vina.

Čez nekaj časa je fant prišel na- zaj in ji spet prigovarjal, da bi se vraselila k njegovim znancom. To se je nekajkrat ponovilo, dokler ni fant odnesel mize in vina k sosedni mizi.

Tako je dekle ostalo samo kljub temu, da je prišlo s »kavalirjem« v gostilno. Fantu je bila videti glasna družba bolj všeč kakor pa tiha za- bava z njegovim dekletom. Dekle je nekaj minut še sedela na stolu, ne ver- loč, kaj naj stori. Potem je od- ločno vstala, rekla vsem »Lahko noč« in odšla eno uro pred polnočjo sama domov. Opazovalec.

Kako širijo meščani na vaseh »kulturo«...

Zadnjič sem bil na Brezjah. Cer- kev polna ljudstva. Vrsta okrog ol- tarja Marije Pomočnice se vleče — vleče ko dolga veriga, ne pretrga se niti za trenutek.

Pred menoj kleči neko dekle, prav za prav bi moral reči gospodična, saj je bila iz mesta. Klečeča vrsta se pomika naprej, v njej tudi ona. Te- daj, bili smo ravno za oltarjem, po- zvoni k sv. obhajilu. Vrsta obstane, vse se trka na prsi. Gospodična pred menoj vstane, ne meneč se za druge, vzame iz torbice ogledalec in neko stvar, podobno svinčniku. Misli sem, da hoče pustiti svoj cenjeni naslov na oltarju. Pa glej: ko za stavo si začne »strihati« s tem svinčnikom ustnice, z drugim obrvi in pod očmi, morda bi si s tretjim celo brado, »pomalala«, da se ni tedaj pričela po- mikati vrsta naprej.

Po maši stopiva s prijateljem k Pinčgarju na vrček piva. Na vrtu se- di sama pri mizici ta gospodična s cigareto v ustih. Povem prijatelju zgodbo o »malariji«, a on hudomu- šnež pravi:

»Je pa že morda v bližini kak cir- kus, kjer nastopajo ženske v vlogi klovna.« Nekaj časa jo ogleduje, a na zadnje celo pohvali:

»Več prijatelj, njena glava se mi zdi kakor naša 200 let stara skrinja, vsa pomalana. Samo s to razliko, da ima ta gospodična več zlata v ustih, kakor ga je bilo kdaj v naši skrinji.«

Kaj pravite, gospod urednik, ali so božjepotne cerkve še hiše molitve, ali so pa to hiše, kjer si lahko vsak čas urediš svojo toaletto? Kmečki vol.

Denar in olika

V Tivoliju vidiš marsikaj lepega. Spomladi pride tja staro in mlado, dobro in hudobno. V vrtu, kjer rožice cveto, se porajata ljubezni in so- vrastvo.

Na klopi poleg mene je sedela

Po vdihavanju v klečeči legi se sklonimo naprej in obdržimo nekaj časa v taki legi zrak v polnih pljučih. Nato se vzravnamo, izdihnemo in sprostim.

Dovolj je načinov in poti za ohranitev zdravja, le poznati jih je treba. Zavedamo se, kako koristijo človeko- vemu organizmu telovadba, zmeren šport, sprehod po svežem zraku itd., a kaj malo se zanimamo za blagoslov pravičnega dihanja. Zdravniki so ugotovili, da je tako imenovana pre- osnova pri človeku prešibka in je zato vzrok vsem mogočim boleznim, pa tudi prezgodnji ostarelosti.

Najnevarnejši strup za človeško telo je ogljikova kislina. S pravičnim vdihavanjem in izdihavanjem poskrbe- mo, da jo izločimo, če pa imamo v dihanju ali pljučih kakšne motnje, nam ostaja v telesu preveč te stru- pene snovi in zbolimo. Globokemu, pravičnemu izdihavanju je treba to- rej posvečati več pozornosti, kakor bi menil nepoučen človek.

Pravično izdihavati se pravi, zrak v dolgem, kakih sedem sekund traja- jočem dihu valovito izdihniti in šele čez nekaj sekund na novo vdihniti. Važno je, da pri tem docela sprosti- mo vse dele telesa. To vajo ponovimo zapored 10 do 12krat in pri tem po- daljšujemo presledke pred vdihava- njem z 10 na 20 in 30 sekund in še dalje. »Prsi ven« in »glavo pokonc« je glavno pravilo te vaje; izvajamo jo lahko kleče, leže ali sede. Ako vajo združimo z ritmičnimi ali telovadnimi gibi, bo njen učinek še večji.

Velika prednost te vaje je v tem, da nam ne vzame mnogo časa in jo lahko vadimo kar mimogrede, med počitkom po delu, med potjo, v vlaku itd. Ponavljati jo pa moramo vsake tri do štiri ure, a ne dalje kakor pet minut. Prav dobro učinkuje ta vaja zjutraj, zato jo kar brž sprejmemo v jutranjo telovadbo. Pri vdihavanju ve- lja isto pravilo: valovito si naberemo polna pljuča zraka, zadržimo dih, iz- dihomo in se sprostim.

Obe vaji moramo vaditi vsak dan, le tako nam bosta pošteno izčistili in pospešili krvni obtok in tako povečali naše duševne in telesne zmoglosti.

Iz ležeče lege se dvigne pri vdiha- vanju gornji život, zadržimo dih za- dalje časa, nato pa izdihamo in se sproščeni spustimo nazaj.

Klečeč na enem kolenu izdihavamo (zvižgaje si kak napev), iztegnemo drugo nogo in z dvignjenimi rokami nagnemo gornji del telesa nazaj.

revno oblečena ženska, toda to, kar je imela na sebi, je bilo čisto. Ne- daleč od naju je čepel neki deček. Slutil sem, da nekako skupaj spa- data. Tedaj je od nekod priskakljala deklica približno iste starosti in po- časi stopila k njemu. Gledala sta drug drugega in na njunih ličkih je žarela lepota in sreča komaj zbuje- nih cvetk.

Po poti sta prišli dve starejši da- mi. Ob klopi, kjer sva sedela jaz in fantkova mater, se ustavita. »Mari- janca!... Kaj pa delaš pri tem uma- zancu? Takoj pridi sem! Ali ti ni- sem prepovedala igranja z dečki?« Posadila je dekletce v voziček in pre- zirljivo ošinila fantka in ženo poleg mene, rekoč svoji prijateljici: »Bera-

Dihaj

PRAVILNO!

Klečeč vdihavamo zrak in zraven iztegnemo roke in se oprimemo stolo- vega naslonjala. Z rahlo upognjenimi rokami potem izdihamo in se spro- stimo.

Sreča

»Moja žena mi zmerom trobi o svo- jem pokojnem možu!«
»To še gre! Moja pa že zmerom sa- nja o bodočem!«

Za vsako leto življenja en funt

(n) London, junija. Bradfordska bolnišnica je utrpela te dni hudo iz-

čev ne bi smeli pustiti v park, kajti ta drhal prinaša samo bolhe in bo- lezni!«
Ko sta odšli, sem stopil k blede- ženi. Deček me je pogledal, nato me je pa vprašal:

»Gospod, kdo so berači?« E. K.

Ze dvajset let je plemeniti mož na ta način slavil svoj rojstni dan. Nihče ni vedel, kdo je in kaj. Šele zdaj, po njegovi smrti so zvedeli, da je bil ne- znani darovalec bogat rentnik, ki je s trgovanjem z volno zaslužil mnogo de- narja in se je s svojim prostovoljnim davkom očitno hotel oddolžiti usodi za zdravje in uspeh svojega dolgega življenja.

Stavim, da...

Okrogle iz angleškega športa

Anglija je še zmerom na vodilnem mestu, kar se športa tiče, čeprav so jo že v marsikateri sportni disciplini pre- kosile druge dežele. Kar se pa zgle- dnega športnega mišljenja tiče, se še zmerom ne more noben narod kosati z Angleži. Toda Angleži ni samo sport- ni fanatik, temveč je zlasti fanatičen privrženec stav. Povsod, kjer je le mogoče, stavi, najsi bo pri konjskih ali pri pasjih dirkah, še celo pri nogo- metu. Nobena dežela na svetu nima tako popolne organizacije za sklepa- nje stav kakor Angleška.

Pri nogometu posredujejo stave »poolie, pri dirkah totalizatorji in »bookmakerji«; k njim se zateka jo ljudje iz najvišjih družabnih krogov, a tudi preprosti meščani. Angleži ne stavijo toliko zaradi dobička, temveč zato, ker so stave strast angleškega naroda, tako rekoč »družabna igra« vseh slojev. Pri stavah izgubljajo ne- kateri velike vsote, drugi jih pa sprav- ljajo v žep, vendar bi težko našel An- gleža, ki bi se odrekel stavam samo zaradi tega, ker je še zmerom izgu- bil. Nič čudnega torej ni, da je v kro- niki angleških stav premnogo kurioz- nosti.

Kako je vojvoda Queensberry dobil 10.000 funtov

Skoraj pred sto leti je sklenil voj- voda Queensberry prav nevsakdanjo stavo za reci in piši 10.000 funtov, t. j. 2½ milijona našega denarja. Stavi je namreč, da bo čreda gosi prehodila pot dvajsetih angleških milj prej ka- kor čreda puranov. Vsi so bili prepri- čani, da bo vojvoda stavo izgubil, in zbralo se je na tisoče radovednežev, da si na lastne oči ogledajo to čudaško tekmovalje perutnine.

Kakor so vsi pričakovali, so purani tudi res precéj prehiteli gosi, toda vojvoda je bil cilj postavil tako daleč, da tekma zvečer še ni bila končana. Ko se je jelo mračiti in so purani prišli do nekega gozda, so se utrujeni od dolge hoje zaleteli na drevesa, da prespijo noč. Gosi so pa zmerno in vztrajno racale dalje in so bile na cilju, še preden so se purani prespali.

Namesto 9.000 funtov — šest tednov zapora

Ni še dolgo tega, ko so se Middles- broughčani zabavali s tragikomično dogodivščino. Neki vrtnar je bil rezul- tate nogometne tekme pravilno vpisal na svoj kupon, potlej je pa po objavi radia izvedel, da je številka njegovega kupona zadela 9.000 funtov. Koj tisti večer je zalil svojo srečo z dobrimi prijatelji in spričo tolikšnega dobitka ni čudno, da je šampanjec tekkel kar v potokih. Krokarija je trajala več dni. Ko se je naposled vrtnar zbudil iz svojega zmagoslavnega sna, mu je natakarn prinesel račun za več kakor 100 funtov. Pri priči je vrtnar po te- lefonu poklical nogometno družbo, ta pa ni nič vedela, da bi bil njegov ku- pon ob roku izročen komisiji.

Tedaj je šele nesrečnež pretipal vse svoje žepne in je na svojo grozo ugotovil, da je bil v pijanosti pozabil poslati kupon. Gostilničar, ki je pri njem s prijatelji pijančeval, je vrtnar- ja naznanil zaradi sleparije in na- mesto pričakovanih 9.000 funtov so mu na sodnihi odmerili šest tednov zapora, da bo lahko svojo zmagoslavno pija- nost pošteno prespal.

Ježa iz Londona v Edinburgh

Najznamenitejša med angleškimi stavami je prav gotovo stava grofa Viljema Lippa; stara je sicer že do- brih dve sto let. Grof je stavi, da bo iz Londona ritenski sedé jezdit do Edinburgha.

Grof je stavo dobil, čeprav je bila njegova ježa na moč neudobna.

Pa še ena italijanska

Kolesarji so čudni tiči. O njih si pripovedujejo najčudovitejše stave, in marsikatera anekdota priča o trmo- glavosti jezdecev železnih konj. Naj- novostjo zgodbi nam pripoveduje po- ročilo o krožni vožnji po Italiji.

Gospod Bini iz Verone, navdušeni kolesar, je bil nase na moč jezen, ker si ni mogel priboriti nobene zmage. Ko ga je spet eden izmed tekmovalcev za las prehitel, se je Bini pridulil, da se bo dal šele takrat obriti, kadar bo končno vendar na kateri izmed pri- hodnjih etap prvi na cilju.

Minevali so dnevi, Bini ni bil nikoli prvi — in na vso nesrečo mu je še brada od sile hitro rasla. Šele šesti dan po prisihi se je Biniju izpolnila želja: zmagal je v šestnajsti etapi.

Komaj je privozil kot zmagovalec v Ancono, je stekel k prvemu brivcu in si je dal obriti svoje strnišče. In ka- kor da bi se bil iznebil ukletja, je zmagal nato še v sedemnajsti etapi.

Najnoviša škotska

Škot je pred nekim mestnim hotelom opazil napis: »Garaža zastoj!« Brž je zavil s svojim avtomobilom v gara-žo. Ko se je vračal mimo vratarja, ga je le-ta vprašal:

»Kakšno sobo želi gospod?«
»Sobo?« je začudeno zategnil škot.
»Sobe sploh ne potrebujem, saj spim v avtomobilu.«

Cene našim malim
oglasom so zmerne in
času primerne!

SMRT PLEŠAVOSTI! "MORANA" PRAVO ČUDO!

MORANA JE USAVRŠENA. ODPRAVI PRILJAJE KEME. JAČI IN HRANI LASIŠČE. TAKOJ USTAVI IZPADANJE LAS. LASJE PORASTEJO TUDI NA PLEŠASTOM MESTU. CENA STAKLENICE DO POVZETJU DIN 40.- POŠTNA DIN 7.-

MODERNA KOZMETIKA - SP L I T -

MORANA DIPLOMIRANA V LONDONU S OF GRANDPRIX IN ZLATO KOLAJNO

ARTIST BUX

VELIK ROMAN
IZ CIRKUŠKE-
GA ŽIVLJENJA

Napisal Hans Possendorf

Za pravilne odgovore na vprašanja, nanašajoča se na razplet tega romana, razpisuje uredništvo „Družinskega tednika“ 12 denarnih nagrad v skupnem znesku 2500 din

17. nadaljevanje

M., 18. januarja 1926.

Dragi stric Bux! Priserčna hvala za tvoje ljubeznivo pismo z dne 16. t. m. Zelo sem se veselila, ko sem slišala, da so se bolni otroci zabavali, ko si jim z Alijem in Vrančkom kazal razne umetnosti. Prosim te, daj obema priserčen poljubček na kljunček. Tudi jaz bi rada razveselila bolne otroke s svojimi tremi mačicami, toda to bi ne šlo, saj se kletka ne da postaviti v bolnišnico sobo. In tudi sicer bi se otroci menda bolj zabavali, kakor veselili. — Še to ti moram povedati: Pred tremi dnevi se mi je zgodila majhna nesreča. Najprej sem se hotela prepricati, da res ni huda, preden ti pišem, da bi te ne razburjala po nepotrebnem. Saj vem, da si že kar misliš, da me je neka zverinica vgriznila. Dobila sem pri priliki injekcijo in sleherna nevarnost je mimo. Drugi dan sem imela nekoliko višjo temperaturo, danes je pa že normalna. Bolečin skoraj nimam. Zgodilo se je tako: Svoje tri mačice sem imela s četvorko skupino v kletki. Šiva se je ko začela gristi z Butanom. Morda je bil pa tudi Butan tisti, ki je začel. Nisem natanko videla. Kratko in malo, zverinici sta se hudo sprijeli, in ko sem stopila vmes, me je Butan v svoji razburjenosti vgriznil v kolk. Koj nato je ves prestrašen zbežal. Tedaj jo je pa ucvrila Šiva za njim in začel se je takšen ples, da ju je moral gospod ravnatelj z brizgalko spraviti narazen. Bog bodi zahvaljen, da ni nobeden izmed pretepačev resno ranjen. — Drugače je vse po starem. Obisk v cirkusu je srednji, štirinajst dni zaradi ugriza že ne bom mogla nastopati pri jahanju. S tigriči bom kajpak jutri spet začela vaje.

Nepopolno hrepenim po tebi. Brez tebe res ni kaj prida! Napol mrtva te poljublja

tvoja Cilka.

Še dolgo potlej, ko je Bux že prebral vso drugo pošto, se mu z obrazom zmerom ni umaknila razburjenost zaradi Cilke nezdode. Zmerom znova so se mu vračale misli k njej. Prekorajžna je in preveč drzna z živalmi! je mrmral predse. Tako to ne gre dalje!

Šele tedaj je opazil, da že precej časa strmi v neko pismo, ne da bi razumel njegovo vsebino. Sunovito se je zbral in videl, da se mu je društvo časnikaarjev zahvalilo za velikodušni dar. Hkratu ga je povabilo na časnikaški ples, na najslajnejšo berlinsko družabno prireditev, ki bo že čez nekaj dni.

Zvečer se je Bux slučajno dalje časa pogovarjal s poslovođjo cirkusa B. in mu je med pogovorom pokazal vabilo.

»Ali menite, da moram iti tja?« je nekam mračno vprašal Bux. »Nič preveč me ne veselijo takšne veselice.«

»Na časnikaški ples ste vabljeni? Imenitno! Ne, dragi gospod Bux, tu ni izgovorov. Po vsaki ceni morate iti! To ste že nam dolžni, pa svojim lastnim interesom tudi. Ali imate frak?«

»Ne... prav za prav: da. Toda že leta in leta ga nisem oblekel. Gotovo je postal že staromodni. Ali ne morem iti v smokingu?«

»Izključeno! Na časnikaški ples morate v fraku — v fraku in z odlikovanji. Saj menda imate kakšno... morda celo več?«

»Da, imam. Toda za takšno maskarado nisem. Nak, sram bi me bilo.«

»Sram? Zakaj neki? Saj niste odlikovanj ukradli! Gospod Bux, ravnateljstvo bi vam prav gotovo zamerilo, ako bi ne šli na ples v bojni paradi! Samo pomislite, kolikšna reklama bo za nas, ko bodo časniki pisali...«

»Še celo vojna odlikovanja mislite?«

»Kajpak! Železni križec menda imate? Saj ste bili nekaj let na fronti!«

»Seveda ga imam; križec prvega in drugega reda.«

»Morda še kaj?«

»Da, še vse mogoče!« se je smejal Bux. »Turški železni polmesec, bolgarski križec, bavarski odlikovanje, saj sem Bavarec. In še württemberško, ker sem bil s švabskim polkom na fronti!«

»Taj lei to je več ko imenitno!« je vzklilni poslovođja in si od sa-

mega navdušenja mel roke. Dva španska reda ste vendar tudi dobili? To sem bral v nekem strokovnem listu. Ali jih imate nemara še kaj več?«

In tedaj je moral Bux pripovedovati o vseh svojih odlikovanjih: že kot prav mlad artist, še preden je šel študirat, je dobil na Portugalskem, na Grškem in v Romuniji prav čedna odlikovanja; potlej leta 1922 na Švedskem in na Danskem; v Habani se je predsednik Haitija, ki je bil slučajno tam na dopustu in je videl Buxov spored, tako navdušil in vnel, da mu je koj drugi dan obesil razkošno zvezdo na pisanem traku okoli vratu. Razen tega je imel Bux nemško in italijansko kolajno za rešitev človeškega življenja.

Drugače torej ni kazalo: jutri si bo moral dati urezati nov frak in pisati svoji materi, naj mu pripravi pošlje škaflo od smotk, polno odlikovanj, ker bo moral v Berlinu na neko veliko maskarado.

Še isti dan je dobil major Prastelny brzojavko od svoje hčere: »Vrнем se že jutri zvečer 19.50 zaradi časnikaškega plesa. Feda.«

»Tak povej mi, ali si do kraja znorela?« S temi ljubeznivimi besedami je sprejel major svojo hčer. »Na časnikaški ples bi rada šla? Kdo bo pa to plačal?«

»Marwitzevi so me povabili!« je vsa blažena odgovorila Feda. »Novo toaleto pa potrebujem na vsak način!«

»In kdo bo obleko plačal?«

»Ti!« je kratko odgovorila Feda.

Med vso večerjo je divjala huda bitka zaradi Fedine toalete — in končala se je s popolnim porazom gospoda majorja. Spričo tega prepira je gospod Prastelny popolnoma pozabil, da bi Fedi sporočil veliko novico, da je prijatelj Buchsbaum že več tednov senzacija za radogledni Berlin. Šele v postelji se je major tega spomnil. Toda zdajci se mu je zdelo pametneje, da Fedi novice še ne pove. Naposled se utegne nemogoči flirt s tem cirkuškim klovnom znova začeti. Na potovanju sklone človek marsikdaj kakšno čudnaško znanje! Toda v Berlinu in v Potsdamu... ne, tukaj pa takšna družba le ni na mestu!

Feda je bila vse prihodnje dni tako zelo zaposlena s skrbjo za svojo novo toaleto, da se pokukati ni utegnila v časnike.

Fedina prijateljica gospa Marwitzeva in njen mož sta sodila med tiste ljudi, ki sta si lahko privoščila in jima je bilo tudi po godu, da sta bila povsod zraven, kjerkoli se je „družabno“ kaj dogajalo. Že mnogo pred vrnitvijo z gora sta si dala po Otonu Krojdtu rezervirati ložo za časnikaški ples. Ta gospod Krojdt, nekdanji častnik, se je imenitno znašel v novem času. Bil je spreten in dobro plačan častnik pri nekem znanem listu nemške ljudske stranke. Z Marwitzevimi je bil, prav tako kakor s Fedo Prastelnyjevo, dober prijatelj, in vsem znancem se je zdela že domljena stvar, da se bo prej ali slej poročil s Fedo, čeprav še nista zaročena.

Razen teh štirih je sedel še banikir Bentheimer s svojo ženo za mizo. Gospa Bentheimerjeva je bila Krojdtova sestra. Njena poroka je svoj čas pri vseh plemenitih sorodnikih zbudila veliko ogorčenost, toda Ria Bentheimerjeva se ni za to prav nič zmenila, saj je bila s svojim dobrim debelu-harčkom Adolfom srečna kar se da.

Bentheimer in njegov svak Krojdt sta poznala vse ljudi; to je bila za njiju častna stvar, za Fedo Prastelnyjevo pa na moč zanimivo. Vsak hip sta ji pokazala nove odlične osebnosti: ministre, operne pevice in industrijske mogočnike, učenjake, pisatelje in filmske zvezde. Feda je kar slepil ta veliki svet, ki je neizmerno po njem hrepene-la in ki vanj kljub svojem staremu plemstvu kot hči odslovljenega in vse prej ko imovitega častnika ni sodila.

Spet je nastala na nasprotnem koncu dvorane gneča. Ljudje so se radovedno prerivali. Gospod Krojdt se je na pol dvignil s svojega sedeža in je oprezal kakor lovec za divjačino.

»Kaj pa je, Oton? Kaj pa je?« je ves razburjen spraševal Bentheimer in je bliskovito zamenjal svoj ostrí ščipalnik s še ostrejšim.

»Ne bodi tako nestrpen, Adolf! Saj ti ne bo nič ušlo!« ga je mirila žena. Toda sama ni bila nič manj radovedna: »Oton, tak povej že, kdo je prišel?«

»Ne morem še videti, Ria!« se je otepal Oton Krojdt. »Saj nimam röntgenskih oči, da bi lahko skozi ljudi gledal...« Sredi stavka mu je zastala beseda; pogled se mu je razjasnil: »O, ali veste, kdo je prišel?« Bux!

»Joj, kako zanimivo!« je vrisnila Ria Bentheimerjeva. »Kje pa je? Kateri je?«

»Kdo?« je vzklila Feda.

Oton Krojdt se je obrnil k njej: »No, znameniti... Za pet ran božjih, kaj ti pa je, Feda? Bleda si kakor prti na mizi!«

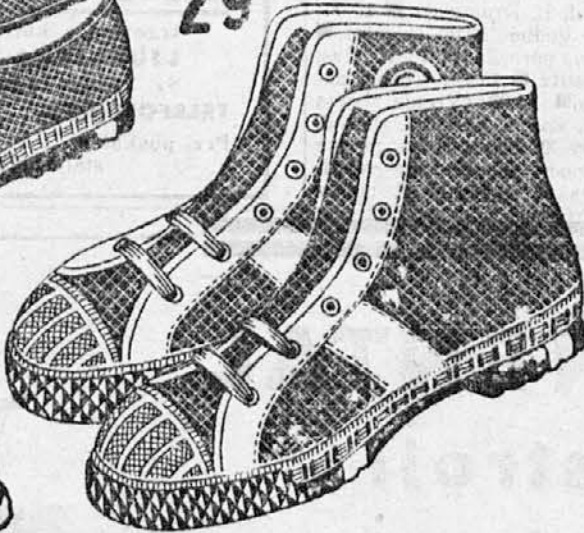
Vsi so obrnili poglede nanjo, toda samo za sekundo. Zda je šlo za zanimivejšo stvar kakor za Fedino bledico.

SPORTNIKI... IZLETNIKI!

25:-

29:-

Turisti, biciklisti, skauti, nogometaši, udobnejše in prikladnejše pri tem pa cenene obutve ne boste našli razen naših specialnih sportnih čevljev.

Omogočijo Vam sigurno in lahko hojo in pri vsakem koraku popolno sigurnost. Izdelani so iz močnega rjavega platna z nerastrgljivim hrapavim gumastim podplatom.

Moški visoki Din 35.— niski 29.—

Ženski in fantovski visoki 29.— niski 25.—

Otroški od Din 15.— do 25.— po velikosti.

Rata

ŽENA ljubi močnega moža.
MOŽ normalno ženo brez nervoznih muh in živčnih napadov.
ŠEF pa zdravega uradnika.

Zahtevajte s kratko karto prospekte od

UPRAVE

RADENSKEGA ZDRAVILNEGA KOPALIŠČA

SLATINA RADENCI (pri Mariboru)

»Bux? Kdo je Bux?« je vprašala gospa Marwitzeva.

»Tak, otroci, ali ste z vasi prišli? Že tri tedne je Bux...«

»Saj nas ni bilo tukaj!« se je branil gospod Marwitz.

»Slavni cirkuški klovni in krotilec!« je vneto pojasnil Bentheimer. »Pravijo, da ima neizmerno veliko plačo...«

»Kateri pa je, Oton? V cirkusu smo ga vendar videli samo v klovnskem kostumu!« je hlastno dejala Ria.

»Tale vitki mož z naočniki!«

»Lej ga, zlomka!« Bentheimer se je udaril po kolenu. »Tega bi pa prav gotovo ne spoznal! Ali pa tudi... veš, da je on, Oton?«

»anda... če rečem!«

»Kaa, tale s toliko odlikovanji? Nikar se ne šali!« Marwitz kar verjeti ni mogel.

»Res, res!«

»Otroci, ta postava in ta frak!« se je navdušila Ria Bentheimerjeva.

»Čudovito!« je pritrdila gospa Marwitzeva. »Videti je ko kakšen... no, pomagajte mi... Tako nekakšna mehanika med učenjakom in športnikom...«

»Saj tudi je!« je priklimal gospod Krojdt. »Feda, kaj je pa s teboj? Strmiš vanj, kakor bi bil kakšen pravilni princ...«

»Mir mi daj!« ga je osorno zavrnila Feda. Zda ni bila več ble-da, temveč rdeča ko mak. Buxa ni niti za hip izpustila iz oči.

In zdajci se je zgodilo nekaj tako nepričakovanega, tako nezasišane-ga, da je mala družbica z odprtimi usti zastrmela v Fedo.

»Precej spet pridem. Oprostite! Pozdraviti ga moram!«

»Koga, koga?«

Toda Feda ni slišala in ni videla ničesar razen vitkega, elegantnega in z odlikovanji okrašenega moža, ki je, obkoljen z radovedneži, z malomarnim obrazom govoril z nekimi gospodi in je s smejočim se pogledom opazoval to razkošno družabno sliko.

»Ali je Feda znorela?« je vprašala Ria Bentheimerjeva. »Otroci, res gre k njemu! To je vendar nemogoče, da bi ga poznala! Odkod neki?« Zdelo se je, da jo je bodla že zgolj možnost, da bi utegnila Feda Prastelnyjeva poznati kakšnega zanimivega človeka, ki ga ona še ne pozna.

Tedaj je Feda že stopila k Buxu. Oči Rie Bentheimerjeve so kar posteklenele od radovednosti, in vsi ostali so se zdeli od same napetosti vsi otrpli.

Opazili so, kako se je Bux zdržnil, kako se je skoraj opotekel korak nazaj, in se je potlej s silo zbral. Na njegovem obrazu se je prikazal čuden nasmeh... Nasmeh, tako simpatičen, da bi se zaljubila vanj!... si je mislila gospa Marwitzeva. Potlej je jel živahno govoriti s Fedo, ponudil ji je roko in jo odpeljal iz gneče. V tistem trenutku je godba zaigrala an-leški valček. Videli so, kako je Bux ovil roko Fedi okoli pasu, kako mu je ona položila svojo levico na ramo. In že sta se pozibavala v ritmu sladke melodije... podoba popolne miline in elegancije.

Vsakdo, kdor čita
»Družinski tednik«,

mora priznati, da vidi v njem strem-ljenje po izboljšanju in napredku, da vsestransko ustrezemo našim čitate-ljem. Če ste torej »Družinski« ted-nikom zadovoljni, povejte to vsem svojim znancem in prijateljem, če pa niste zadovoljni — povejte samo nam.

Nenavadne oporo-

roke

(nN-I) London, junija. Londonsko sodišče je moralo te dni odgovoriti na precej kočljivo vprašanje: ali je veljavna oporoka, ki ima namesto podpisalec palčev odtis? Sodišče je naposled odločilo, da oporoki ni kaj oporokati.

Pri tej priliki naj omenimo, da take nenavadne oporoke niso tako redke, kakor bi morda kdo mislil.

Tako n. pr. je neki možak zapustil v oporoki le majhno fotografijo ljubke, mlade deklice z napisom: »Njej zapuščam vse, kar imam.« Še za svojevrstnejšo oporoko se je pa odločil neki Londončan: hotel je nositi svoje želje zmerom s seboj in si jih je dal vtisniti na hrbet.

Najdaljšo oporoko je pa nedvomno sestavila neka gospa, ki je svoje zadnje želje zaupala štirim debelim knjigam s 1066 stranmi velikosti folia in 95.940 besedami. Ena najzanimivejših podrobnosti iz njene obširne oporoke je prav gotovo določba, v kateri stara dama pravi, da nikakor ne smejo napisati njeno starost na njen nagrobni spomenik.

Radio Ljubljana

od 24.—30. junija 1937.

ČETRTEK, 24. JUNIJA

12.00: Simfonične pesnitve (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Po domače (Magistrov trio) ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Dve leti vlade dr. M. Stojadinovića (Djura Janković, minister š. in r.) ■ 19.50: 10 minut zabave ■ 20.00: Saljapin poje (plošče) ■ 20.10: Ob 10letnici popolne borze v Ljubljani (Jože Kovač) ■ 20.30: Večer bolgarske glasbe ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

PETEK, 25. JUNIJA

11.00: Po našem Pohorju (L. Zorut) ■ 12.00: Slovenska umetna pesem in glasba (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obve-

PRILJUBIJENA GUMA
ZA ZVEČENJE
PRI VSEH SPORTIH
OKUSNA, ČISTA
IN OSVEŽUJOČA

Iščemo zastopnike s provizijo.

Gen. zast. in tovarniška zaloga: Agentura Ozmo, Zagreb, Vlaška 72a. Tel. 52-80

stila ■ 13.15: Za dobro voljo (Rad. ork.) ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zanimivosti ■ 20.00: Iz zvočnih filmov (plošče) ■ 20.10: Materinska skrb za otroke (gdč. S. Gruden) ■ 20.30: Za zabavo in oddih! ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.30: Angleške plošče ■ Konec ob 23. uri.

SOBOTA, 26. JUNIJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče ■ 14.00: Vreme ■ 18.00: Za delopust (Radijski ork.) ■ 18.40: Pogovori s poslušalci ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Pregled sporeda ■ 20.00: O zunanji politiki (dr. A. Kuhar) ■ 20.30: »Praprotno seme v mikrofonu ali »Sen kresne noči v sodobni izdaji ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Vesel konec (Radijski ork.) ■ Konec ob 23. uri.

Pick' **debelosti**
uporabljajte neškodljive
SLATINSKE TABLETE
za hujšanje

sestavljene iz prirodnih mineralnih soli in rastlinskih ekstraktov

Proizvajala: Apoteka
Mr. Bahovec
Ljubljana

V vseh lekarnah 200 tabl. din 69.—, 100 tabl. din 39.—, 50 tabl. din 24.—

SLATINSKE TABLETE
Reg. br. 14.213/34

NEDELJA, 27. JUNIJA

8.00: Vesel nedeljski pozdrav (plošče) ■ 9.00: Čas, poročila, spored ■ 9.15: Prenos cerkvene glasbe iz trnovske cerkve ■ 10.15: Verski govor (dr. Odar Alojzij) ■ 10.30: Koncert Radijskega orkestra ■ 11.30: Prenos koncerta vojaške godbe z oktogona Kreditne banke ■ 13.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 13.15: Valčki (plošče) ■ 13.30: Otroška ura (vodi gdč. Manca Komanova) ■ (Oddaja prekinjena od 14. do 17. ure) ■ 17.00: Mihee in Jakce modrujeta o svojih kuncih (vodi A. Inkret) ■ 17.30: Koncert lahke glasbe ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Slovenska ura ■ 20.30: Koncert Rad. ork. ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Koncert Radijskega orkestra ■ Konec ob 23. uri.

PONEDELJEK, 28. JUNIJA

10.00: Šolska proslava Vidovega dne (izvaja humanistična gimnazija pod vodstvom prof. L. Kramolca) ■ 12.00: Naše vojaške godbe igrajo (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Venčki narodnih pesmi ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Etika Vidovega dne ■ 20.00: Koncert Slovenskega vokalnega kvinteta ■ 20.40: Smrt majke

Jugovičev II. dejanje (igrajo člani radijske igralske družine) ■ 21.20: Koncert Radijskega orkestra ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Za kratek čas (plošče) ■ Konec ob 23. uri.

TOREK, 29. JUNIJA

9.00: Čas, vreme, poročila ■ 9.15: Verski govor (p. Valerian Učak) ■ 9.30: Prenos cerkvene glasbe iz Celja ■ 10.30: Akademski pevski kvintet ■ 11.30: Tetka Marička kramlja in prepeva ■ 12.00: Rudi Wiedoeft igra saksofon (plošče) ■ 12.15: Operetni napevi ■ 13.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 13.15: Nadaljevanje koncerta operetne glasbe (oddaja prekinjena od 14. do 17. ure) ■ 17.00: Kmet, gospodarska navodila in tržne cene ■ 17.30: Benjamin Ipavec: Tišnik, slov. spevoigra ■ 18.30: Plošče po željah ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Predavanje o priliki kongresa Nabavljalnih združenj drž. nameščencev iz Ljubljane ■ 19.50: 10 minut zabave ■ 20.00: Vesela igra: Opolnoči, ko vse že spi... (člani Nar. gled. v Ljubljani) ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Trio mandolin (gg. Antunović, Haršlah, Privšek) ■ Konec ob 23. uri.

SREDA, 30. JUNIJA

12.00: Kvarteti veseli pesmi po (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče po željah ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Ljudevit Gaj kot politik ■ 19.50: Naši hrošči (Peter Gilly) ■ 20.10: O polhograjskih dolomitih in volčinu (Praprotnik Anton) ■ 20.30: Za zabavo in za ples (plošče) ■ 21.00: Orgelski koncert z vmesnimi samospevi ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Koncert Radijskega orkestra ■ Konec ob 23. uri.

MALI OGLASI

KATERA INTELIGENTNA srčno naobrazena gospodinja bi pomagala mlademu inteligentu, ki je sedaj cestni pomočnik do nadaljnjih študij. Resne dopise na upravo pod »Pomočnik«.

MLADENIČ ZDRAV, TREZEN, vajen vseh del, sprejme kakršno koli službo. Ponudbe na: Ciril Sever pri g. Frzenšek, p. Sevnica 79 na Savi.

GOSPODINJA STARA 25 LET, želj resnega znanja z gospodom stari 30 let. Le resne dopise na upravo Družinskega tednika pod »Osamljenec«.

UČITELJICA 27 LET, čedna, dobra gospodinja, želi pred celibatom poročiti znančnega dobroobraznega inteligenta. Ponudbe pod: »Zelim biti mamica« na upravo.

POZOR GOSPODINJE!

Najceneje ste postreženi s **KURIVOM** pri trvdki

RUDOLF VELEPIČ

trgovina s kurivom

LJUBLJANA VII.

Sv. Jerneja cesta 25

TELEFON 2708

Prvi poskus stalni odjem

Veni uri počitnic —
dobitek 3000.- Din!

Solea krema s kolesterolom, ki krepi kožo, za sončno kopel, za rdeče in hrapave roke, za potovanje, za šport, za gore in morje — Solea milo z aktivnim lecitinom za vsakdanje umivanje in poleg tega še veliko Solea-tekmovalje s skupno več kot za 10.000.- Din. nagrad!

Tu morate sodelovati. Odkriti posebno prednost Solea-kožne nege — in napisati, zakaj ravno Solea vaši koži tako dobro dene — to je vse!

Uporabljajte Solea milo in Solea kremo, potem vam ne bo več težko najti pravo rešitev. Pošljite dopisnico ali pismo, kratko ali obširno, v verzih ali v prozi do 14. julija 1937 na Tvrnice Zlatorog, oddelek Solea, Maribor. Ponuja se vam 1. dobitnik 3000.- Din. v gotovini in še nadaljnjih 399 sijajnih nagrad. Vse pravilne rešitve imajo enake izgleda na uspeh. Vesele Solea — počitnice!

SOLEA Milo in krema

DIN 250 brez trošarine DIN 10.- 5.- 3.-

NOVOSTI
Lepe vzorce
za pumparice, športne obleke
nudi ceneno
Presker
Sv. Petra cesta šte. 14

FR. P. ZAJEC
IZPRAŠAN OPTIK IN URAR
LJUBLJANA - STARI TRG 9

Velika izbira vsakovrstnih naočnikov, povečevalnih stekel, daljnogledov, toplomerov, barometrov, barotermometrov, hygrometrov t. d. — Raznovrstne ure, zlatina in srebrnina. — Ceniki brezplačno!

Hranilne vloge

prodaste ali kupite zelo ugodno
potom moje oblastveno dovoljene
pisarne. Takojšnja gotovina.

Rudolf Zore, Ljubljana
Gledališka ul. 12 Telefon 38-10

Zdaj je čas,
da se iz

in drugega sadja pripravi
fino marmelado in želejo

Opekta

v 10 minutah.

Opekta in recepti pri Vašem
trgovcu.

Za konzerviranje sadja
Dr. Oetkerjev
pripomoček za vkuhanje!

CONTINENTAL

pisarniški stroji

uživaio svetovni sloves!

Generalno zastopstvo:

IVAN LEGAT - MEHANIČ

LJUBLJANA

Prežernova 44 • Telefon šte. 26-36

MARIBOR

Vetrinjska 30 • Telefon šte. 24-34

